HALKIN SESİ 126

13 EYLÜL 1977
250 Kuruş

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İçişleri bakanının açıklaması ve KGB İLE MÜCADELE

BAŞYAZI: 3. SAYFADA

İstanbul'da binlerce devrimci Mao Zedung'u andı

MAO ZEDUNG ÖLMEZ!

ÜÇ DÜNYA TEORİSİ ÜZERİNE KONFERANS

MADEN-İŞ KONGRESİ İŞÇİ SINIFINDAN GİZLİ YAPILDI

YAZISI 5. SAYFADA

Simko işçileri revizyonistlerden hesap sordu

YAZISI 4. SAYFADA

MUSTAFA SUPHİ VE ŞEFİK HÜSNÜLERİN TKP'SİNİN 57. KURULUŞ YILINDA

10 Eylül 1920 proletarya partisinin kuruluş günüdür. Bugün, Mustafa Suphi'lerin ve Şefik Hüsnü'lerin bayrağı gene Türkiye proletaryasının elindedir. Türkiye proletaryası, "TKP" adını sahtekarca kullanan İ. Bilen revizyonistlerine karşı mücadele etmektedir. Mustafa Suphi'lerden ve Şefik Hüsnü'lerden devraldığımız bayrak 8 yıldan bu yana Mao Zedung Düşüncesinin rüzgarıyla dalgalanıyor.

DİVRİĞİ AKDAĞ MADEN İŞLETMESİNDE DİRENİŞ

Çalıştığımız maden işletmesinde yüze yakın işçi bulunmaktadır. 1956 yılından beri işletilen bu maden ocağında işçiler patronun pençesinde iliklerine kadar sömürülmektedir. Ücretler zamanında ödenmez. Toplu sözleşme ile alınan haklar verilmez, sendikalı olmamıza rağmen işveren işçiyi her zaman atmakla tehdit eder. Maden ocağı 12 ay tam çalışmasına rağmen işçilerin çoğu mevsimlik işçi muamelesi görmekte, sonbahardan işten çıkarılmaktadır. İşçilerin fazla mesaileri ödenmez. Tamircilerin bir kısmı çırak gibi çalıştırılıp, mesaileri ödenmez. Çalışma saati belli değildir. Bütün bunların karşısında sendikamız Cevher-İş'in yöneticileri sessiz kalırlar. İşçinin yanına ayda bir kere bile uğramazlar. Ağustosun sonuna gelindiği halde hâlâ Temmuz ayının aylığı verilmedi, sosyal haklarımızın sözü bile edilmemektedir.

Bu gidişe dur demek için Ağustosun 24'ünde işi yavaşlatmaya başladık. İkinci gün tamamen durdurduk. İlk defa yapılan direnişimiz işçilerin birliğini pekiştirdi. İşçilerin hemen tamamı direnişe katıldı.

İkinci gün patronla yapılan bir toplantıya işçilerin hepsi katıldı. Hep birden iki aylık ücretlerimiz verilmeden çalışmayacağımızı söyledik. Patron arkasına baka baka gitmek zorunda kaldı. Öğleden sonra yapılan ikinci toplantıda taleplerimizi kabul ettiğini söyledi. İşe geçici olarak başladık. Belirtilen zamanda ücretler ödenmezse direnişimiz devam edecektir.

Mücadelenin ilk basamağında birleşince yapamayacağımız hiç bir şey olmadığını gördük. Tek tek çıkışlar yaptığımız zaman bizi tehdit eden patronun, birliğimiz karşısında nasıl dize geldiğini gördük. Devrimci önderlik olmadan sağlıklı adım atamayacağımızı anladık.

Devrimci Maden İşçileri

MC hükümeti çay ve fındık üreticisini perişan etti

Biz Sürmene çay ve fındık üreticileri ve işçileri olarak, faşist MC'nin çay ve fındık işçileriyle üreticileri üzerindeki faşist baskılarını kınıyoruz.

Mayıs ayında verdiğimiz çayımızın parasını bize hâlâ ödemediler. Bunun yanısıra Sürmene Çay fabrikası, işçinin parasını bir ay veya 15 gün sonra veriyor. Ay başını zor bekleyen emekçi, emeğinin karşılığını alamadığı gibi, bir de ayın 15'ine kadar bekletiliyor.

Hükümet yeni zamlarla beraber, fındık taban fiyatlarıyla da üreticiyi perişan etti. Bu hayat pahalılığında fındık taban fiyatının en az 20 lira olması gerekirdi.

Sürmeneli Devrimciler

K. MARAŞ

MHP'LİLER KUM İŞÇİLERİNİ İŞTEN ATTI

Narlı Kum Ocağı, 36 yıl önce Kirni köylülerince ortaya çıkarılmıştır. Önemli bir gelir kaynağı olan bu ocağa daha sonra devlet el koyup "Özel İdare"ye verir. Özel İdare de her yıl (açık arttırmayla) satar. En son iki yıllığına yedi milyona sattı.

36 yıldır durmadan sahibi değişen kum ocağının işçileri değişmemiştir. Bunca yıldır yapılan her yapının harcında 'Kirni köylülerinin alınteri vardır.

Daha önce taşıtları kürekle dolduran işçiler, kepçelerin gelmesiyle doldurulan kumu düzeltmeye ve büyük taşları seçmeye başladılar.

Fakat geçtiğimiz ayın yarısında kamyon sahipleri "kumu düzeltmek istemediklerini ve kepçelerin doldurduğu gibi götüreceklerini" söylediler. İşçileri attıklarını belirttiler. Buna MHP'li faşistler sebep oldu. Birkaç MHP'li kendileri işçi çalıştırmadıkları gibi diğer kamyonların önüne silahla çıkarak, işçi çalıştırırlarsa öldürmekle tehdit ettiler. Bunların başını Vakkas adlı biri çekiyordu. İşçiler devrimci oldukları için MHP'liler tarafından işten atıldıklarını çok iyi biliyorlar.

İşten atılan işçiler "siz bize iş vermezseniz bizde kum vermiyoruz" diyerek 21 Ağustos günü direnişe başladılar. Kum ocağına gelen 60-70 kamyon geldiği gibi geri döndü. Kamyonlar üç gün gelmedi. Üç gün sonunda patronlardan Kırmıtlı, jandarmayı da yanına alıp ocağa geldi ve işçileri işten attılar.

K. Maraş'tan Bir Devrimci

GİB-DER'de REVİZYONİST YÖNETİCİLERE KARŞI MÜCADELE

Giyim İşçileri Birliği Derneği'nin (GİB-DER) başında revizyonistler bulunuyor. Ağır sömürü altında çalışan giyim işçileri bu derneğe bir umut ışığı görüp geliyorlar. Revizyonistler ise işçileri kendilerine alet etmeye çalışıyorlar.

Dernek 50-100 kadar kayıtlı üyeye sahip. Ancak derneğe gelip giden üyelerin sayısı 15-20'yi geçmiyor. Bu sayı sosyal faşist baskılar nedeniyle gitgide azalıyor. Esasen dernek lokali İGD'li beslemelerin tekkesi durumunda. Revizyonistlerin giyim işçileriyle ve onların menfaatlerini savunmakla uzaktan yakından ilgileri yok.

Revizyonistlerin yönetimde olduğu bütün örgütlerde görüldüğü gibi, bu dernekte yurtsever üyeler üzerinde baskı vardır. Buna çeşitli örnekler verilebilir. Mesela, derneğe "Politika" dışında gazete getirilmesi kesinlikle yasaklanmıştır. Derneğin bir kitaplığı vardır. Kitaplıktan sorumlu arkadaş görevi gereği çeşitli kitapları getirip kitaplığa koyuyor. Fakat dernek yöneticileri buna kesinlikle karşı çıkıyor ve gelen kitapları sansüre tabi tutuyor.

Dernek geçenlerde bir kır gezisi tertip etti. Gümüşkaya denilen bir yere gidildi. Aynı gün buraya Türk-İş'e bağlı bir fabrikanın işçileri de toplu olarak geziye gelmişler. GİB-DER yöneticileri, üyelerinin bu işçilerle kaynaşmalarını kesinlikle yasaklıyorlar. Hatta gezip eğlenmeye gelmiş iki işçi grubu arasına bir sınır çiziliyor ve öbür tarafa geçiş yasaklanıyor. Bu da revizyonistlerin işçileri nasıl bölmeye çalıştıklarını gösteriyor. Bunlar halkın birlik olup kendi Rus uşağı yüzlerini açığa çıkarmasından korkmaktadırlar.

Son günlerde dernekte UDC üzerine seminerler veriliyor. 4 Eylül'de yapılan seminerde, işçilerin sırtından ayda 100 bin lira kazanan İSTA patronu Aydın Engin konuştu. Bu adamın kim olduğunu, ağzından eksik etmediği "sosyalizm" in ne anlama geldiğini bilmeyen arkadaşlara gerçekleri anlattığımızda, İGD'li beslemeler hemen görevlerine başlıyorlar. Bunların "sosyalist" olduğundan dem vuruyor, Rus uşaklığının propagandasını yapıyorlar.

Daha önceki bir UDC seminerinde ise UDC ile ilgili olarak yazıya çıkılacağı söyleniyor. Yazıya çıkmadan evvel arkadaşlara kesin talimatlar veriliyor: "Maocuların yazıları silinecek." Buna karşı çıkan bir arkadaş derhal tecrit çemberine alınıyor ve bu arkadaşla konuşmak isteyenler de engelleniyor.

Artık bizler bu adamların revizyonist olduğunu açıkça görüyoruz ve bunu GİB-DER içindeki diğer arkadaşlara da göstermeye çalışıyoruz. Revizyonistler yapılacak olan kongreye sadece kendilerinin seçeceği ve dernekte sözde "faal" olan üyelerin katılabileceğini söylüyorlar. Aslında "faal üye" adı altında kendi adamlarından başka kimseyi kongreye sokmayacakları açık. Kongrenin zaten az olan üyelerin tümünün katılmasıyla yapılmasını isteyen bir arkadaşa da saldırmaya kalkıştılar. Ancak şimdilik üyelerin gözü önünde sopalarını ortaya çıkarmaktan çekiniyorlar.

Arada sırada GİB-DER'in "tarafsız" olduğundan bahsediyorlar. Biz de bunun böyle olmadığını, GİB-DER yöneticilerinin sahte TKP'nin bir kolu olduğunu ve derneğin İGD'nin tekkesi durumunda bulunduğunu söylediğimiz zaman, bize verdikleri cevap şu oluyor: "Eğer GİB-DER gerçekten İGD gibi çalışıyorsa bununla iftihar etmeliyiz." Artık bu adamların, göğüslerine Rus uşaklığı rozetini iftiharla taktıklarını görüyoruz. Her toplantının değişmeyen gündem maddesi "devrimcilere sövmek ve Rusya'yı övmek"tir.

GİB-DER yöneticilerinin gerçek yüzünü gören ve onlara muhalif olan bütün giyim işçisi arkadaşlar! Birlik olmalı ve bu derneğin yöneticilerinin kimin hizmetinde olduklarını bütün giyim işçilerine anlatmalıyız. Bir avuç revizyonisti tecrit etmeli ve bunların giyim işçileri arasına sızarak zehir saçmalarına engel olmalıyız. Yurduna ihanet edenlerin giyim işçilerine bir hayrı dokunmayacağını çevremizde anlatmalı ve giyim işçilerinin de iki süper devlete karşı mücadele saflarında yer almalarını sağlamalıyız.

Bir giyim işçisi

TUNCELİ

«Düğünde şerbet ve kına karşılığında toplanan paraları Halkın Sesi'ne bağışlıyoruz»

Tunceli Meşeyolu köyünde devrimci bir arkadaşın düğününde geleneklerimize göre dağıtılan şerbetin ve kınanın karşılığında Halkın Sesi'ne bağış toplayacağımızı misafirlere açıkladık. Halk bunu ilgiyle karşıladı. Düğünde bulunanların sayısının azlığına rağmen 340 lira topladık. Bir devrimci arkadaş saz çalıp, marşlar söyledi. Devrimci mücadele anlatıldı. Topladığımız bağışı dergimize yolluyoruz.

Meşeyolu Köylüleri

HALKIN SESİ
HAFTALIK SIYASI DERGI ● SAHİBİ: HÜSEYİN KARANLIK ● SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ : MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI ● YÖNETİM YERİ : KLODFARER CAD. 38/1 Divanyolu-İSTANBUL ● YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ : PK. 1103 Karaköy-İSTANBUL ● ABONE KOŞULLARI: YURTİÇİ YILLIK 125, ALTI AYLIK 65 LİRA ● YURTDIŞI YILLIK 200, ALTI AYLIK 100 LİRA ● BASKI: DAILY NEWS ● YAYIN İLANLARI: 200 LİRA ● GENEL DAĞITIM: TÜR-DA, Hamam Sok. No:4 Cağaloğlu-İSTANBUL ● TÜR-DA. Menekşe Sok. No:16 Kızılay-ANKARA ● TÜR-DA, 847 Sok. Birlik Han No: 34/9 Konak-İZMİR ● TÜR-DA, Cemal Gürsel Cad. Zeki işhanı No:13 ADANA ● EYLEM Kitabevi, Suakar Pasajı, Kat:3 DİYARBAKIR ● YILDIZ Kitabevi Eyüboğlu Cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP ● ANKARA DAĞITIM: FİKRİ NİGİŞ ● YURTDIŞI DAĞITIM: ORİENT VERLAG, WITTELSBACHERALLEE 135 D-6000 FRANKFURT 60, Tel: 49 61 72 ●

İçişleri bakanının açıklaması ve

KGB İLE MÜCADELE

5 Eylül tarihli Milliyet gazetesinde İçişleri Bakanı Korkut Özal'ın Abdi İpekçi ile yaptığı bir görüşme yayınlandı. Bakan görüşmede CİA ve KGB'nin Türkiye'deki faaliyetlerine değiniyor. Korkut Özal, "Bugün Türkiye'nin böyle kendi halinde gitmesini istemeyen güçler"den sözederek şöyle diyor: "Mesela bir CİA, bir KGB'nin büyük devletlerin entelijans teşkilatları icabında yüzbinlerce insan kullanacak çaptadır. Şimdi bunların Türkiye'yi başıboş bırakacağını düşünemezsin."

CİA'nın Türkiye'deki faaliyetleri üzerine yıllardır yazılmaktadır. KGB'ye gelince, sosyal-emperyalistler yurdumuz üzerindeki etkinliklerini artırdıkça onun da adından gittikçe daha sık sözediliyor. Esasen Rus sosyal-emperyalistlerinin çeşitli ülkeleri hegemonyaları altına almak için kullandıkları yöntemler arasında casusluk ve iç yıkıcılık önemli bir yer tutmaktadır. Kaldı ki artık KGB'nin faaliyeti hakkında somut bilgiler basında yer almakta ve günlük konuşmalara girmektedir. Okuyucularımız, çeşitli Avrupa ülkelerinde öldürülen Türk elçileriyle ilgili olarak KGB'nin Türkiye'yi önceden uyardığı şeklindeki anlamlı gazete haberlerini hatırlayacaklardır. Brejnev revizyonistleri Ankara'da, Vaşington ve Paris gibi dünyanın en büyük siyasi merkezlerinde bulundurdukları çapta bir elçilik kurmuşlardır. Burada çalışan sözde elçilik memurlarının asıl işi KGB ajanlığıdır. Esasen bugün elçilik memuru maskesi altında faaliyet gösteren Rus casuslarının çeşitli ülkelerden sınırdışı edilmesi günlük olaylardan olmuştur. Bütün bunlar yanında KGB'nın MİT içinde de bir kol örgütlediği şeklindeki haberlerin büyük basın çevrelerinde yoğun bir şekilde konuşulduğunu belirtelim. İşte şimdi de Korkut Özal bu gerçeği resmen doğrulamaktadır. İçişleri Bakanının bu önemli açıklaması Türkiye'nin içinde bulunduğu durumu bir kere daha ortaya koymaktadır.

KGB, Türkiye'de nasıl oluyor da böylesine yoğun bir faaliyet içinde bulunabiliyor? Sık sık "bilimsellikten" sözeden Korkut Özal'ın bu soruya açık ve kesin bir cevap vermesi gerekir. Yoksa şu anda CİA ve KGB'ye karşı önerdiği mücadele yöntemleri gülünçtür. Bakan bu casusluk örgütleriyle "onların içine girerek" yeni ajan yollayarak mücadele etmekten sözediyor. CİA'ya karşı CİA'nın kontrolundaki MİT'i kullanarak mücadele!

KGB kimin gizli örgütü? Rusya'nın, MC'nin Rusya'ya karşı tutumu nedir? Korkut Özal, Türkiye'nin kapılarını Rusya'ya açan bir hükümetin bakanıdır. Bakanlar Kurulu toplantılarında etrafına biraz bakarsa Brejnev'le Türkiye devrimcilerinin başı üzerinden pazarlıklar yapan ve bunu bizzat açıklayan Çağlayangil'i görecektir. Gene Türkiye'nin enerji sistemini Yeni Çarların eline teslim eden Demirel-Türkeşleri, artık Moskova radyosu tarafından övülen Agah Oktay Günerleri görecektir. KGB'nin en büyük patronu kim? Brejnev. Korkut Özal Brejnevlerle teslimiyet anlaşması imzalamaya hazırlanan bir hükümetin bakanıdır. MC Yunanistan'a düşmanlık ve Kıbrıs'ı işgal siyasetini kime sırt dayayarak sürdürüyor? Rusya'ya. Eh, tarlanı bu kadar açtıktan sonra adamın at koşturmasına da izin veriyorsun demektir. Ve dünyanın en azgın emperyalisti olan Rusya'nın küstahlıkta Amerika'dan geri kalmayacağı ortadadır. Rusya'nın Türkiye'ye boyun eğdirirken aynı zamanda casusluk teşkilatına serbestçe at oynatma hürriyeti satın aldığını bilmezden gelmek her halde "bilimsellik" olamaz.

Bırakalım KGB'nin gizli faaliyetini. Brejnev beşinci koluna alenen "Yaşasın Rusya" diye bağırtabilmektedir. Öte yandan Brejnev verdiği kredilerin, aynı zamanda siyasi hegemonya amacı taşıdığını bizzat açıklamıştır. Bu gerçekleri görmezlikten gelmek, Rusya'ya kapıları açmanın sorumluluğuna ortak olmaktır. Ve işte KGB de açılan bu kapıdan içeri dalmaktadır.

Korkut Özal öğrenci olaylarıyla ilgili görüşlerini de açıklıyor. Bakan bu konuda alacağı önlemlerden birinin de öğrenciler arasına ajanlar sokmak olduğunu söylüyor. Gene Bakanın polis teşkilatını güçlendirmekten, daha iyi silahlarla donatmaktan da sık sık sözettiği biliniyor. Bunların yeni bir tarafı yok. Demirel Türkeşler bu önlemleri öteden beri uygulamaktadırlar.

Bir iddia daha var Bakanın açıklamasında. Polis kışkırtıcı ajan kullanmıyormuş. Korkut Özal "kim nerede yapmış getirin... Eşkalini versinler kafi... gerekli bütün tahkikatı yaptıralım" diyor. Kışkırtıcı ajanları açıklamak vatandaşa değil, kendisine düşer. Çünkü onları bilmek durumunda olan kendisidir. Ancak şu kadarını soralım: 1 Mayıs katliamını yapanlar nerdedir? Ecevit'e Çiğli'de suikast girişiminde bulunanlar kimlerdir? 1 Mayıs katliamını kışkırtıcı ajanların tertiplediği savcıların iddianamelerine geçmiştir. Bütün tertip ve saldırıların başı gene Korkut Özal'la aynı Bakanlar Kurulu masasında oturmaktadır: Türkeş.

Hem halka saldırı siyaseti gütmek ve saldırganların başıyla iktidar koltuğunu paylaşmak, hem de KGB'ye yani Rusya'ya karşı çıkmak mümkün müdür? Amerika ve Rusya'ya karşı bağımsızlık mücadelesi veren gençlerin arasına ajanlar sokacaksın, daha geçen hafta Ümraniye gecekondularında olduğu gibi emekçi halkı katletmesi için polisi güçlendireceksin, milliyet ve mezhep ayrılıklarını körükleyerek halkı Rusya karşısında bölenlerin politikasına ortak olacaksın. Bu gerçekler karşısında Korkut Özal'ın sözünü ettiği "KGB'ye karşı mücadele", laftan ibarettir. Halka zorbalık uygulayarak emperyalistlerle mücadele edilemez.

İki süper devletle, bunların KGB'siyle, CİA'sıyla, beşinci kollarıyla ve bütün melanet örgütleriyle mücadele edecek olan güç iki milliyetten 40 milyon Türkiye halkıdır. Güzel yurdumuza pençesini uzatan hiç bir emperyalist casusluk örgütü bu gücün karşısında duramayacaktır.

HALKIN SESİ

KIBRIS VE YENİ ÇARLAR

Kıbrıs meselesi bir kez daha Birleşmiş Milletlerin Güvenlik Konseyinde ele alındı. Konseydeki tartışmaların en dikkat çeken yanı, Sovyet temsilcisinin sözleridir. Brejnev'in temsilcisi "Türk Silahlı Kuvvetlerinin Ada'dan geri çekilmesi" gerektiğinden sözetmiştir. Hem de eveleyip gevelemeden, eskisi gibi lafı yuvarlamaya çalışmadan.

Ne olmuştur? Brejnevler insana mı gelmiştir? Hakkın, adaletin yolunu mu tutmuşlardır?

Hayır, tam tersine Yeni Çarların Kıbrıs ve Akdeniz üzerindeki iştahı her geçen gün biraz daha kabarmaktadır. Sosyal-emperyalistler yeni manevralar peşindedir. Onların bu manevralarını kavrayabilmek için son zamanlarda Kıbrıs Rum kesiminde meydana gelen gelişmelere bir bakmak gerekmektedir.

Güvenlik Konseyinin toplandığı sıralarda, Kıbrıs'taki toplumlararası görüşmelerde Rum tarafını temsil eden Papadopulos, Yunanistan'daki Vradini gazetesine verdiği demeçte şunları söylüyordu: "Sovyetler Birliği'nin önerdiği şekilde Kıbrıs sorunuyla ilgili olarak Birleşmiş Milletler çerçevesi içinde de uluslararası bir konferans toplanmalıdır." (Milliyet, 4 Eylül 1977)

Gene Rum yöneticilerinden Dışişleri Bakanı Hristofides, TASS ajansına verdiği demeçte "Sovyetler Birliği'nin iştiraki olmadan hiç bir uluslararası sorun çözülemez" demektedir. (Politika, 6 Eylül 1977)

Bilindiği gibi Kıbrıs'taki ikili görüşmeler bir süredir kesilmişti. Barış ve uzlaşma umutları azalmıştı. Bu gelişme yukardaki sözlerden de anlaşılacağı gibi Kıbrıs Rum toplumunun belli bir kesimi içinde Sosyal-emperyalistlerden destek arama eğilimini güçlendirmiştir. Yeni Çarlar Türk işgaline karşı Kıbrıs'ta gittikçe artan tepkiyi şimdi kendi emelleri doğrultusunda istismar etmeye çalışmaktadır. Türkiye'nin işgalde ısrar etmesi, sosyal-emperyalistlere Kıbrıs'ta ve özellikle Rum kesiminde etkinliklerini arttıracakları bir ortam yaratmaktadır. Yeni Çarlar bir yandan Türkiye'nin fetihçi siyasetini desteklerken, bir yandan da işgale karşı doğan tepkilerden yararlanmaya çalışmaktadırlar. Brejnev revizyonistleri tavşana kaç, tazıya tut diyorlar. Onların Kıbrıs siyasetinin özü, halkları birbirine düşürmek ve bulanık suda balık avlamaktır.

Aslında sosyal-emperyalistlerin, "Ada'dan yabancı birliklerin çekilmesi", gibi Kıbrıs halkının haklı talepleriyle hiç bir ilgilerinin olmadığı, Güvenlik Konseyindeki tartışmalar sırasında bir kez daha ortaya çıkmıştır. Sovyet temsilcisi her zaman olduğu gibi, Güvenlik Konseyinin son toplantılarında da "uluslararası konferans" önerisini yine tekrarlamıştır. Brejnev revizyonistlerinin bu öneriyi, Kıbrıs sorununu kendi denetimleri altına almak ve böylece Ada'ya pençelerini atmak amacıyla ileri sürdükleri artık bilinmektedir.

Güvenlik Konseyinin toplandığı sıralarda Türkiye'ye gelen Denktaş, "Uluslararası konferans"a karşı olduğunu açıkladı. Denktaş'ın, Yeni Çarların bu tuzağına karşı çıkması şüphesiz olumludur. Ancak Kıbrıs'ın bu tuzağa düşmemesi, her şeyden önce Türk birliklerinin geri çekilmesini ve iki toplumun Kıbrıs'ın kaderini kendi ellerine almasını savunmakla mümkündür. Oysa Denktaş, "Bağımsız Türk Federe Devleti"nin ilanını bir tehdit olarak dilinden düşürmezken, toplumlararası görüşmeleri baltalayıcı tutumunu ısrarla sürdürmektedir.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyindeki son görüşmeler, Üçüncü Dünya ülkelerinin ve Ada'da barış isteyen bütün ülkelerin Kıbrıs'ın kaderini hiç bir dış müdahale olmadan Kıbrıslıların çizmesini arzuladığını bir kez daha ortaya koymuştur.

Bu, kardeş Kıbrıs halkının da gerçek özlemidir.

Simko işçileri revizyonistlerden hesap sordu

(Kartal Muhabirimiz Bildiriyor)

29 Ağustos MESS grevinin 92'nci günüydü. O gün sendika para dağıtacaktı. 400 kadar işçi grev yerinde toplandı. Maden-İş'ten 13 kadar sendikacı geldi. Süleyman Üstün, Adem Karabaş gibi revizyonistler de bunlar arasındaydı.

Önce Baştemsilci bir konuşma yaptı. Daha sonra Süleyman Üstün konuştu. Arkasından 4. Bölge'nin yeni başkanı Hasan Kahraman bir konuşma yaptı. Tam o sırada işçilerden biri söz istedi. Revizyonistler "toplantı uzuyor" gerekçesiyle söz vermek istemediler. İşçiler arkadaşlarına söz verilmemesine sinirlendiler. Bu durumu protesto ettiler. Bunun üzerine bu arkadaşa söz verildi. İşçi şöyle konuştu:

"Dört lokal temsilcisi arkadaşımızın ikisinin lokal temsilciliği elinden alınmış, diğer ikisinin de üyelikleri askıya alınmıştır. Yönetici sendikacılar bu arkadaşların bozguncu olduklarını ileri sürüyorlar. Biz bu arkadaşlarımızı kendi oylarımızla seçtik. Sendika görevden aldı. Bu arkadaşlar bozguncu değil, mücadeleci arkadaşlardır. Eğer bu arkadaşlar gerçekten bozguncuysa, onlar şu anda buradadır. Bize açıklama yapılsın, nasıl bozguncu oldukları bize açıklansın. Biz de hepimiz öğrenelim..."

İşçiler, arkadaşlarının konuşmasını alkışlarla desteklediler. Sonra Hasan Kahraman söz aldı ve "konuşan arkadaş çok haklıdır. Ben kendisine hak veriyorum. Ancak benim bu meseleden haberim yoktur. Biliyorsunuz arkadaşlar, ben yeni başkanlığa seçildim. Belki de benden evvelki bir meseledir" şeklinde konuştu.

Besbelli ki işçi düşmanı revizyonistler 4'üncü Bölgenin yeni Başkanını küstah bir şekilde hiçe sayarak bir takım dolaplar çevirmişlerdi. Gerçekten de son üye kıyımlarında baş rolü oynayan Mehmet Ertürk revizyonistiydi. Doğrudan doğruya Merkez bu baskıları yapıyor, tabandaki işçilerin oylarını hiçe sayıyordu.

Daha sonra işçi sınıfının altın gibi değerli oylarıyla lokal temsilciliğine seçilen ve Rus uşakları tarafından görevden alınan bir işçi söz aldı. Alkışlar arasında sürdürdüğü konuşmasında şunları söyledi:

"Arkadaşlar, biz dört kişiyi sendika avukatı Erdoğan çağırdı. Daha odasından içeri girer girmez bize bağırdı. 'Siz Simko'dansınız değil mi? Konuşun bakalım hangi kuruluşlara bağlısınız? Hangi gazeteleri okuyorsunuz? Kimlerdensiniz?' gibi sorular sormaya başladı. Sert bir sesle, tehdit eder gibi soruyordu. Biz sorularına cevap vermedik. Çünkü arkadaşlar, bu adam yetkili değildir. Bölge Başkanı vardır. Bölge Onur Kurulu vardır. Bunlar yetkilidir. Bu şahıs ise sendikanın avukatıdır. Biz kendisine hesap vermeyeceğimizi, hem böyle sorular soramayacağını söyledik. Şimdi burada hepinizin önünde hesap veriyoruz. Biz her şeyden evvel işçi sınıfına hesap veririz." İşçi arkadaş alkışlarla kesilen konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Arkadaşlar, biz istediğimiz dergiyi okur, istediğimiz kuruluşa gideriz. Ben CHP'ye kayıtlıyım. İstediğim yere kayıtlı olur, istediğim dergiyi okurum. Bizim bozguncu olduğumuzu söylüyorlar. Hangi namussuz, hangi alçak aramıza ajan gibi girip sendikaya bunları götürdüyse burada ortaya çıksın. Asıl bozguncu kendisidir. Burada söylüyorum, ortaya çıksın."

Sonra başka bir lokal temsilcisi söz aldı. İşçiler coşkun bir şekilde arkadaşlarını destekliyorlardı. Bu arada kümelenmeler oldu. Birkaç revizyonist sendikacı, işçilerden birini çevirip tehdit etmeye yeltenmişlerdi. Fakat tehditleri fena halde geri tepti. İşçi şöyle konuştu: "Grevci işçilere 45 günde bin lira para veriyorsunuz. Bu parayla grev sürdürülebilir mi? Biz grevin güçlü ve birlik halinde sürdürülmesini istiyoruz. 45 günde bin lira verilmesi, işçideki mücadele şevkini kırmak içindir. Grev yerlerinde birlik halinde olması gereken işçilerin çoğu çarşıda, pazarda satıcılık yapıyor, inşaatlarda çalışıyor. Bu olmaz".

Diğer işçiler arkadaşın sözlerini "bravo", "doğru söylüyor" diye desteklediler. Bir revizyonist, "kardeşim şimdi bu meselenin sırası mı, yeri mi" diyecek oldu. İşçiler "şimdi bu meselenin tam yeri" diye cevap vererek revizyonistlerden hesap sormaya devam ettiler.

Biraz daha ilerde başka bir kümelenme vardı. Orada işçiler birisini sıkıştırmışlar, teşhir ediyorlardı. Bu şahıs, revizyonistlerin fabrika içindeki ajanıydı. İşçiler ona büyük tepki gösteriyorlardı. İçlerinden böyle birinin çıkmasına çok kızıyorlardı. İşçilere bu revizyonistin ismini sorduk. Tevfik Bayraktar olduğunu söylediler. Daha önce Tezsan fabrikasında ispiyonculuk yapmış bir İGD'liymiş. Tevfik Bayraktar için işçiler DİSK içindeki revizyonist ağaları kastederek "Sendika ajanı" tabirini kullanıyorlar. Bir işçi bu İGD'liyi göstererek "bu adamın anası da babası da Brejnev'dir. Bu adam Rus ajanıdır. Aramızdaki ispiyoncu budur, yüzüne iyi bakın" dedi. İGD'li köstebek gibi büzülmüş, korkudan eli ayağı titriyordu. İşçiler merak ettiler, "sendika ajanı bu muymuş, tuuu allah belanı versin senin, alçak herif" diyerek yüzüne tükürdüler.

Bir anda bu revizyonist ajan kargaşalıkta toparlanır gibi oldu, işçilerin üzerine yürümeye kalktı. Bir kadın işçi onun yakasına sımsıkı yapışarak "alçak seni, seni işçi düşmanı seni" diyerek hırpaladı. O bırakınca başka biri yakasına yapıştı. Bu adam işçilerin haddinden fazla sinirine dokunuyordu.

Başka bir grup daha vardı. Orada da bir sendikacıyla bir işçi tartışıyordu. İşçi yüksek sesle konuşuyordu, sinirliydi. Şöyle diyordu: "Maden-İş gazetesi Tercüman gazetesinden yazı almış. MESS gazetesinden yazı almış. Bir de Halkın Sesi gazetesinden, diğer gazetelerden yazı almış. Ne demek yani? Güya hepsini aynı göstermeye çalışıyor. Peki 45 günde bin lira çok mu? Çoksa söyleyin. Halkın Sesi birlik istiyor. Onun için '45 günde bin lira az' diyor. MESS ise 'görüyorsunuz sendika yöneticilerinizin tutumunu. Grevi bırakın, içeri girin' diyor. Halkın Sesi 'grevinize sahip çıkın, güçlü bir şekilde sürdürün' diyor. Yalan mı söylüyor, doğru mu?"

Revizyonist "sen ne biçim konuşuyorsun" diye müdahale etti. İşçiler hep birlikte "arkadaş doğru konuşuyor" diye revizyoniste karşı çıktılar.

YENİ HABER-İŞ YÖNETİCİSİ MURAT KUSEYRİ:

«REVİZYONİSTLER, MİTİNGE KATILDIĞIM İÇİN DİSK'TEN ATTILAR»

DİSK Onur Kurulu 20 Haziran tarihinde aldığı bir kararla Yeni Haber-İş sendikası Genel Eğitim ve Teşkilatlanma Sekreteri Murat Kuseyri'yi DİSK üyeliğinden ihraç etti. Murat Kuseyri'ye gönderilen yazıda ihraç gerekçesi olarak şunlar gösteriliyordu: "15 Ocak günü Ankara Tandoğan Meydanında düzenlenen 'Faşist Terörü, İşkenceleri ve Siyasi Cinayetleri Protesto Mitingi'ne katılmak, düzenleme komitesinde bilfiil görev almak, DİSK Anatüzüğüne uymamak, DİSK ilkelerine karşı çıkmak."

Ankara muhabirimizin ihraç kararıyla ilgili olarak Murat Kuseyri ile yaptığı görüşmeyi sunuyoruz. Murat Kuseyri şunları anlatıyor:

"Faşizmi, Siyasi Cinayetleri ve İşkenceleri Protesto Mitingi'nin tertip komitesinde görev aldım. Miting faşist cinayetlerin ve işkencelerin yoğunlaştığı bir dönemde düzenlenmişti. 26 Nisan günü DİSK Genel Merkezi hakkımda soruşturma açtı. Genel Merkezin bana gönderdiği yazıda, DİSK'in düzenlemediği bir mitinge katılmam suç olarak gösteriliyordu. Bu yazıya verdiğim cevapta, 'devrimciler faşizme, işkencelere ve siyasi cinayetlere karşı mücadele etmelidir. Ben de bir devrimci olarak miting tertip komitesinde görev aldım. Bu miting ve yürüyüşte halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini içeren sloganlar atılmıştır.

"Benim yazımdan sonra sendikamın yönetim kuruluna bir yazı yazarak onlarla beni karşı karşıya getirmeye çalıştılar. Yönetim Kurulu da yaptığım işin DİSK ilkelerine aykırı olmadığı şeklinde karar aldı.

"Son olarak beni DİSK Genel Merkezine ifade vermeye çağırdılar. İfademi alan Onur Kuruluna, DİSK'in gönderdiği talimatın anti-demokratik olduğunu, DİSK'e bağlı her üyenin doğru bulduğu miting ve yürüyüşlere katılmasının doğal olduğunu bütün bu üyeleri atmaya kalkışmanın sendikaları dağıtacağını anlattım. Onur Kurulu Başkanı Ergun Erdem aynen polisin işkenceler sırasında devrimcilere uyguladığı sorgu yöntemlerini bana uygulamaya kalkıştı. Bana 'devrimciler dürüst olmak zorundadır. Bu son mitingten önce DİSK sana katılmamanı söyleseydi, gene katılır mıydın?' diye sordu. Böylece benden alacağı bir cevaba dayanarak ihraç için istediği gerekçeyi elde etmeyi amaçlıyordu. İfadem sırasında söylemediğim bazı şeyleri de ben söylemişim gibi gösterdiler.

"Bu mitingle ilgili olarak MC iktidarı da hakkımda soruşturmalar açtı. Yani MC iktidarı ile revizyonistler işkenceleri protesto mitingini aynı tutumla mahkum etmeye çalıştılar.

"Revizyonistler kendilerine karşı çıkanları bastırmak için her yola başvurdular. Sendikaların karşısına başka sendikalar kurmak, ihraçlar, bir sendikayı bir başkasının içinde eritmeye çalışmak gibi. Bize karşı da böyle yollara başvurdular. İzmir'de İGD'lileri, işçileri Yeni Haber-İş'te örgütlemekle görevlendirdiler. Biz buna karşı çıktık. İGD'lilerin işçilerle hiç bir ilgisi olmadığını belirttik.

"Adana'da 18 gün süren direniş yaptık. DİSK yönetimi bu direnişimizi engellemek için elinden geleni yaptı. Bazı sendikalar bize yardım için üyelerinden 3'er lira topladıklarında bunu bize vermediler. İbrahim Güzelce'nin cenaze töreninde harcadılar.

"TRT'de Karataş yönetimine karşı verdiğimiz mücadelede de aynı şey oldu. Lafta 'direnin yanınızdayız' diyorlardı. Ama daima mücadeleyi bastırmaya çalıştıklarını gördük. Bizim karşımızdaki Haber-İş sendikasının kanunsuz olarak yetki almasına sessiz kaldılar. Bu sendikayı MHP'liler örgütlüyorlardı. Haberleşme işkolunda MC'nin adamlarının örgütlenmesine yardımcı olanlar, revizyonistlerdir.

"Revizyonistler DİSK yönetimine tepeden inme bir şekilde geldiler. Sonra da işçileri denetimleri altına almak için karşı-devrimci yöntemler izlediler. İşçilerden kesilen aidatlarla DİSK dergisinde sahte TKP'nin propagandasını yapıyorlar. İşçi aidatlarını İGD ve İKD gibi örgütlerin propagandasını yapan 'Politika' gibi gazetelere yatırıyorlar. Revizyonistler 'kahrolsun Amerika' diyorlar ama bir taraftan da 'yaşasın Rusya' diye bağırıyorlar. İşçiler bunu kesinlikle kabul etmiyor. Biz de buna karşı 'Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye' diyoruz. Onlar bunun için devrimcilerlere saldırıyorlar."

MADEN-İŞ KONGRESİ İŞÇİ SINIFINDAN GİZLİ YAPILDI

4. BÖLGEDE İŞÇİLERİN DEVİRDİĞİ HALİT ERDEM BAŞKAN VEKİLİ, 14. BÖLGEDE İŞÇİLERİN KOVALADIĞI MEHMET ERTÜRK GENEL SEKRETER KOLTUĞUNA OTURTULDU.

6-9 Eylül tarihleri arasında İstanbul'da Maden-İş Sendikasının kongresi yapıldı. Revizyonistler kongre tarihini son ana kadar gizli tuttular. İşçilerin kongreyi izlememesi için ellerinden geleni yaptılar. Kongre salonunun kapıları işçi sınıfına kapalıydı ama, Rus beşinci koluna ve İGD'li beslemelere ardına kadar açıktı. "Maden-İş'i yaratan ve yıllardır şehitler vererek ayakta tutan işçiler, kapıya nöbetçi olarak dikilen İGD'li zorbalar tarafından içeri alınmadı. Demir Döküm'ün, Sungurlar'ın devrimci işçileri kongre salonunun kapısına dikilen revizyonist beslemelerin üzerine öfkeyle yürüdüler: "Biz bu sendikaya yıllarca emek verdik. Siz kim oluyorsunuz da, bizi içeri almıyorsunuz?" İşçiler, önlerinden resmi geçit yaparcasına geçerek içeri giren Rus uşaklarına da şöyle bağırdılar: "Girin bakalım! Yaptıklarınızın hesabını vereceksiniz."

Kongrede Genel Başkanlık ve Genel Sekreterliğe yine Kemal Türkler ile Mehmet Ertürk getirildi. Başkan Vekilliğine seçilenler arasında ise, Halit Erdem ve Murat Tokmak bulunuyor.

Maden-İş kongresi şu gerçeği bir kere daha ortaya koydu: Revizyonistlerin işçi sınıfı üzerindeki sultası sarsılıyor. Revizyonistler, işçi sınıfının tabandan esen devrimci rüzgarının sendikaların tepesine ulaşmaması için her türlü hile, tertip ve zorbalığa başvurdular. İşçilerden gizli, lokal temsilciliği seçimleri düzenlediler. İşçilerin seçtiği bazı temsilcileri veto ettiler. Delege seçimlerinde her türlü sahtekarlığı ve zorbalığı uyguladılar. Son olarak da işçi sınıfından gizli "kongre" tezgahladılar. İGD'li beslemelerin nöbetçi olarak dikildiği kapalı kapılar ardında neler konuşuldu? Bu toplantı Maden-İş kongresi midir, yoksa Kemal Türkler'in müteahhitlik firmasının yönetim kurulu toplantısı mıdır? Yoksa, Rus beşinci kolunun Yeni Çarlar hesabına casusluk faaliyetinin planlandığı bir toplantı mı? Türkler Ertürkler bu soruların cevabını işçi sınıfına ergeç vereceklerdir. Revizyonistlerin Maden-İş kongresini halka kapalı tutmalarının sebebi işte bu sorularda yatmaktadır. Maden-İş içindeki revizyonistler işçi sınıfına ve halka karşı öyle suçlar işlemiştir ki, bunlar bütün gericiler gibi salta-natlarının devamını karanlık köşelerde yürüttükleri sinsi tertiplere bağlamışlardır.

4. Bölgede işçi sınıfından yediği şamarla alaşağı edilen Halit Erdem revizyonisti Maden-İş Genel Başkan Vekilliğinde ne arıyor? Daha dün 14. Bölge seçimlerinde işçi sınıfının elinden İGD'li zorbaların yardımıyla kaçıp kurtulan Mehmet Ertürk'ün Genel Sekreterlikte işi nedir? Revizyonistler işçi sınıfından darbe yedikçe, sendika yönetimlerinde kaptıkları mevkilere daha hırsla sarılıyorlar. İ. Bilenkliği, işçi sınıfından adeta öc alıyor. İşçilerin kapıdan kovaladığı Rus uşakları, bacadan sendikaların daha yükseklerine oturtuluyor.

Revizyonistlerin bütün çabaları boşunadır. İşçi sınıfı bunların Rus uşağı, patron uşağı yüzlerini görmeye başlamıştır. İstanbul 4. Bölgede, 14. Bölgede, bütün Türkiye'de işçi sınıfı revizyonistlere karşı ayağa kalkıyor. Revizyonistler düne kadar "kalemiz" dedikleri fabrikalarda dahi binbir güçlük içindedir. Ne kongre oyunları, ne de ihraçlar, hiç bir tertip işçi sınıfının revizyonist zinciri kırmasını önleyemeyecektir.

İşten atılan Gıslaved işçileri «BİR GÜN REVİZYONİSTLERİ CEKETLERİNİ ELLERİNE VERİP DEFEDECEĞİZ»

Lastik-İş'teki revizyonistlerin grevi satmalarından beri, Gıslaved fabrikasının önünde biriken işçi sayısı artıyor. Gıslaved patronu, işçilerin yaptıkları direnişten sonra birçok işçiyi işten attı. Onlar da fabrikanın önünden ayrılmıyorlar. Görüşmeye gittiğimizde, atılan işçileri fabrikanın karşısındaki bir alanda toplanmış bulduk. Mücadelelerden geçmiş Gıslaved işçileriyle durumları hakkında konuştuk. Gıslaved işçileri Lastik-İş'in başındaki revizyonistlere karşı öfkeyle doluydular. Gıslaved işçileri sorularımızı şöyle cevaplandırdılar:

Patron şimdiye kadar kaç işçi attı, bize durumunuzdan sözeder misiniz?

"Yaptığımız direnişten sonra 54 arkadaşımız işten atıldı. Direnişimiz bir 'hak' direnişiydi. Toplu sözleşmenin üç sene olmasına ve haklarımızın verilmemesine karşı direnişe geçtik. Üç senelik sözleşmeyi imzalayan Lastik-İş yöneticilerine de karşı bir direnişi bizim yaptığımız.

"Çünkü 1977 senesine ait haklarımız silindi. Bunları kaybettik. Ayrıca patronun iki yıllığına önce 50 lira verirken, çevirip üç yıllığına 60 lira vermesi büyük suçtur. Üç yıllığı patronun hesabıyla bile 75 lira oluyordu. Şimdi seneliği 20 liraya düşmüş - tür."

Diğer bir işçi konuşmayı sürdürüyor:

"İçerde birikmiş paralarımızı bugün vereceklerdi. Toplu sözleşme döneminden 4 ay çalışmıştık. Burdan doğan haklarımızı almak için fabrikanın kapısına toplandık. Patron polisler vasıtasıyla bizi uzaklaştırdı. Biz de fabrikanın önünden ayrılmıyoruz.

"Eskiden toplum polisi geliyordu. Şimdi Eyüp karakolundan geliyorlar. İşçi attıkları ilk günler 40 kadar toplum polisi vardı. Patron bizim olay çıkarmamızı bekliyor. 100 kişiyi daha işten atsa, 2 milyon kazancı olacak. Lastık-İş yöneticileri bizi terkettiği için, patronla karşı karşıyayız."

Lastik-İş sendikasının içinde mücadele edip, revizyonist yöneticileri yıkmak konusunda ne düşünüyorsunuz?

"Bunlardan kurtulmanın tek yolu, bütün işçilerin birleşip bunları sendika yönetiminden tekmelemeleriyle mümkündür. Ama bütün işçi kenetlenip yapacak bunu. Bundan güç doğar. Bu dağı aşacağız bir gün. Nasıl patronlar bize 'al ceketini git' diyor. Biz de bu işçi düşmanlarının eline ceketlerini tutuşturup sendikadan defedeceğiz.

"Sendikanın başındakiler namussuz kişilerdir, satılmış kişilerdir. Sendikaya kaç defa gittik geldik. Hep kaçıyorlar. Sendikada bir gün bile yetkili bir kişi bulamadık. Bir keresinde gittiğimizde içer de Celal Küçük varmış. Geldiğimizi duyunca yok olmuştu. Artık bacadan mı kaçtı, pencereden mi atladı bilmiyoruz."

Lastik-İş'in ve DİSK'in içine çöreklenen revizyonistler, Gıslaved'de olduğu gibi, işçi sınıfını her mücadelede arkadan hançerlediler. Revizyonistler işçilerin parasıyla Rusya'dan sendikacılar davet edip ağırlıyorlar. Rusya seyahatine çıkıyorlar. Aynı zamanda toplantılar düzenleyip "Yaşasın Rusya" diye bağırıyorlar. Bütün bunlara siz ne diyorsunuz?

İşçilerin hemen hepsi sorumuzu cevaplandırmak için atıldılar:

"Bunlar Vahdettin'in peşinden gidiyorlar. İşçiyi satan Türkiye'yi de satar. Bu adamlar memleketi kökünden satabilir.

"Mesela Celal Küçük. Kauçuk-İş'ten 100 bin lira karşılığında satın alındı. Hayvan pazarlığı yapar gibi, 'Sen kaç bin liraya gelirsin, al sana elli bin. Sen kaç bine, al sana yüzbin.' Bunlar böyle adamlar.

"Bunlar Rus uşağı, ondan 'Yaşasın Rusya' diye bağırıyorlar. Ben niye demiyorum? Ben 'Kahrolsun Rusya' diyorum.

"Halkın Sesi'ni ben de alıp okuyorum. Alibeyköy'de pazar içinde satıyorlar. Yazın bunları. Bu Celal küçük gibilerini yazın ki, barınamasınlar işçinin içinde."

MEHMET ERTÜRK'ÜN KORKULU RÜYASI: HALİT ERDEM'İN AKIBETİ

Revizyonistlerin Maden-İş delege seçimlerindeki oyunları

Maden-İş Merkez seçimlerinde oy kullanacak delegeleri Lokal temsilcileri seçer. Bu yüzden hemen her fabrikada Lokal temsilciliği olması gerekir. Fakat (Kartal) 4. Bölgede delege seçimlerine nedense sadece 60-70 kadar Lokal temsilcisi katıldı. Koskoca 4. Bölgedeki Lokal temsilcilerinin sayısı bu mudur? Birçok fabrikada Lokal temsilcisi seçimi yapılmamıştır. Elektronal işçileri "bizim fabrikada lokal temsilciliği seçimi niçin yapılmıyor?" diye sorduklarında önce, revizyonistler "yakın zamanda hemen yapılacak" dediler. Halit Erdem o zaman başkandı. Fakat bir türlü lokal temsilciliği seçimi yapılmadı. En son olarak Halit Erdem,"artık tüzüğe göre zaman geçti. Şimdi yapamayız" diye cevap verdi ve lokal temsilcilik seçimleri yapılmadan kaldı.

Lokal temsilciliği sorununu Java işçilerine sorduk. Java işçileri de 4. Bölge başkanıyken Halit Erdem'e, "bizim fabrikada lokal temsilciliği yok, biz temsilcilerimizi seçmeyecek miyiz?" diye sormuşlar. Halit Erdem "bu sene Java'da lokal temsilciliği seçilmeyecek" diye cevap vermiş ve hiçbir gerekçe göstermemiş. Şimdi bu sene de Java'da seçim yapılmıyor.

Elsel Fabrikasının işçilerine sorduk: "Sizin fabrikada lokal temsilcileri var mı?" "Yok" diye cevap verdiler. Halit Erdem Elsel işçilerine, "sizin fabrikanın işçi sayısı az, onun için seçim yapılmayacak" demiş. Elsel'de ne kadar işçi çalıştığını sorduk. "120-130 kadar" dediler. Durum açık: revizyonistler işlerine gelmeyen yerlerde seçimleri yapmıyorlar. 4. Bölgede revizyonistlere göre "bozguncu fabrikalar" çok olduğu için şimdi birçok fabrikada lokal temsilciliği bulunmuyor. Seçim yapılan yerlerde ise, binbir türlü dalavera çevirdiler. Seçimleri kendilerine yakın gördükleri kimselerin kazanması için her türlü zorbalık ve sahtekarlığa başvurdular.

Herşeye rağmen seçim yapılan bazı yerlerde lokal temsilciliklerini devrimci işçiler kazandı. Revizyonistler bu sefer de beğenmedikleri işçileri delege seçimlerinden önce üyelikten atmaya başladılar. Birçok üyeyi "kesin ihraç", "üyeliği askıya alma" vs. cezalarına çarptırdılar. Sendika içi demokrasiyi ayaklar altına alarak oy kullanacak seçmenler üzerinde terör estirdiler.

Bugün 4. Bölgede Halit Erdem revizyonistini alaşağı eden işçiler, seçimler demokratik bir şekilde yapılmadığı için kendi delegelerini seçemediler. Rus uşağı Mehmet Ertürk'ün işçi kıyımının başında bulunmasının sebebi açıktır: Mehmet Ertürk, kafadarı Halit Erdem'in akıbetine düşmekten korkmaktadır. Bu korku revizyonistleri büyük bir telaşa sürüklüyor. Revizyonistler bu telaşla kendi yaptıkları tüzüğü dahi çiğniyorlar.

İstanbul'da binlerce devrimci M

MAO ZEDU

ÜÇ DÜNYA TEORİSİ ÜZERİNE KONFERANS

Mao Zedung yoldaş, sen aramızdan ayrılalı bir yıl oldu. Ama senin kaybından duyduğumuz acı taptaze duruyor. Seni en iyi bir şekilde anmanın ancak senin büyük devrimci davana sarılmak ve Türkiye devrimini gerçekleştirmekle mümkün olacağını biliyoruz. Türkiye proletaryası ve halkı senin armağanın olan Üç Dünya Teorisi silahına sımsıkı sarılarak revizyonizmin, oportünizmin ve her türden gericiliğin karşısına amansız bir düşman olarak çıkıyor.

9 Eylül günü, AYDINLIK'ın düzenlediği toplantıda binlerce insan büyük önder ve öğretmen Mao Zedung'un anısı önünde işte bu sözü vererek bir kere daha saygıyla eğiliyordu.

Sahnenin ortasında asılı bulunan Mao Zedung yoldaşın portresinin iki yanında Türkiye devriminin ideolojik temelini ve siyasi çizgisini vurgulayan "Yaşasın Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi" ve "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganları yer alıyordu. 4-5 bin kişilik salon tıklım tıklım doluydu. Türkiye'nin dört bir yanından Malatya'dan ve Samsun'dan, İzmir'den, Samandağ'dan, Pazarcık'tan, Diyarbakır'dan gelen devrimciler, Tekel'in, Makina Takım Endüstrisi'nin, Eğe Sanayii'nin, Kemer Burgaz Kömür Ocağı'nın, Simko'nun, Tezsan'ın, Mutlu'nun, Esaş'ın ve daha birçok fabrikanın demir bilekli işçileri, emekçileri, gençleri Mao Zedung'u kaybetmenin acısını kuvvete dönüştürmek için toplanmışlardı

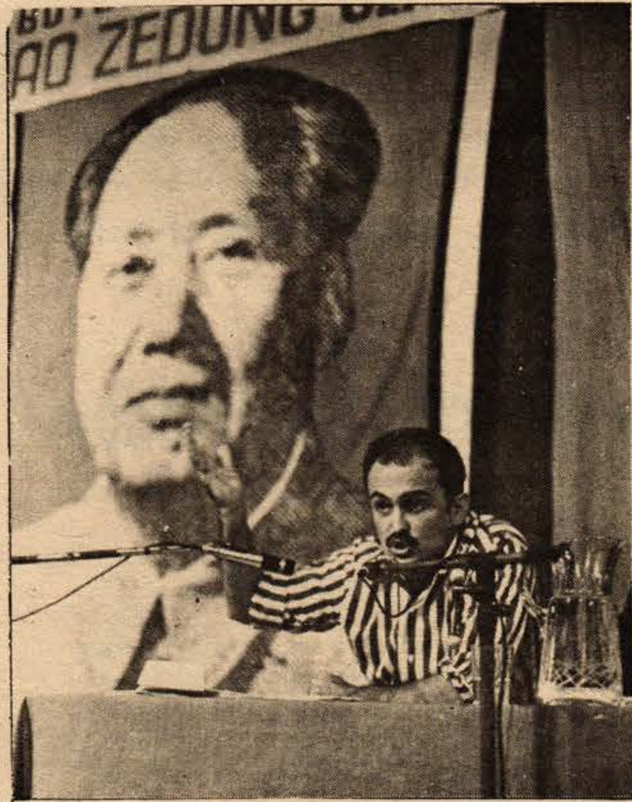

AYDINLIK dergisi Yazı İşleri Müdürü Doğan Yurdakul'un açış konuşması ve 1 dakikalık saygı duruşundan sonra arkadaşımız Hasan Yalçın Mao Zedung'un anısına bir konuşma yaptı. Arkadaşımız Türkiye proletaryasının ve halkının Mao Zedung yoldaşın yeri doldurulmaz kaybından duyduğu acıyı dile getirdi.

Arkadaşımız şöyle devam etti:

"Mao Zedung'un ölümü üzerine emperyalistler ve revizyonistler boş hayallere kapıldılar. Hayalperestlerin başında ise Rus sosyal-emperyalistleri geliyordu. Ancak onların bayramı başlamadan bitti. Emperyalist hayalleri tuzla buz oldu. Mao Zedung Düşüncesinin yenilmezliği O'nun ölümünden sonraki bir yıl içinde bir kere daha parlak bir şekilde kanıtlandı."

Arkadaşımız Hasan Yalçın dünya halklarının emperyalizme, sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa karşı mücadelesinin yükseldiğini belirtti. Eğer Yeni Çarlar bir dünya savaşı çıkarmaya cesaret ederlerse dünya

halklarının onları da eski çarların yanına göndereceği[ni] söyledi. Başında Hua Guo-feng yoldaşın bulunduğu Ç[in] Komünist Partisi'nin "Dörtlü Çeteyi" de ezerek revi[z]yonizmi bir kere daha yere serdiğini belirten arkada[ş]ımız şöyle dedi: "Çin'in renginin kızıl kalması bütü[n] ülkelerin proletaryasının ve ezilen halklarının büy[ük] yüreğini sevinçle dolduruyor." Hasan Yalçın bugü[n] birçok ülkede proletarya partilerinin Mao Zedung Dü[-] şüncesi bayrağını yükseltere[k] ilerlediğini vurguladı.

"Mao Zedung yoldaşın ölümü üzerine boy gösterm[e] cesareti bulan bölücü akım daha doğmadan öldü. Mız[-] rağın ucunu Mao Zedung'a yönelten, Uluslararası Ko[-] münist Hareket içinde bölücülük yapan ve Brejne[v] revizyonistlerine hizmet eden bu yeni akımın prole[-] tarya saflarında hiç bir yankı uyandırmaması Mao Ze[-] dung Düşüncesinin yeni bir zaferidir."

Hasan Yalçın Türkiye proletarya hareketinin Ma[o] Zedung Düşüncesi bayrağını yükselterek, TKP adın[ı] sahtekarca kullanan Yakup Demir revizyonistlerine v[e] TİP'in başındaki Aren-Boran kliğine karşı mücadel[e] içinde yeniden hayat bulduğunu ve daha sonra Mihr[i] Belli ve Hikmet Kıvılcımlı'nın revizyonist çizgilerin[i] maceracılığı, tasfiyeciliği, TSİP revizyonizmini ar[-] arda bozguna uğrattığını anlattı. Arkadaşımız şöyl[e] devam etti.

"Artık bir kanun haline gelmiştir: Mao Zedung'a v[e] Mao Zedung Düşüncesiyle silahlanmış proletarya ha[-] reketine saldıran yıkılacaktır. İşte İ. Bilen revizyo[-] nistlerini ve onların devrim saflarındaki uzantısı ola[n] Üçlü Oportünist Bloku titreten kanun budur." Salo[n] coşkun alkışlarla inliyordu. Kitle tek bir yürek halin[-] de "Mao Zedung Ölmez" sloganını haykırıyordu.

Arkadaşımız sözlerine şöyle son verdi:

"Artık Üçlü Oportünist Blok proletarya hareketin[in] ideolojik mücadelesi sonucu kesin olarak yenilm[iş] bulunuyor. Onlar şimdi son çırpınışları içinde prole[-] ter devrimcilere karşı daha hırçın saldırılara girişi[-] yorlar. Biz bunu 7 defa gördük. Proletarya harek[eti] oportünizmi mezarına gömmede tecrübe kazanmıştır."

"Türkiye'nin proleter devrimcilerine Mao Zedun[g]'un gür sesi yol gösteriyor: 'Revizyonizmi değil, Mar[k]sizmi uygulayın, bölücülük yapmayın birleşin, hile [v]e tertiplerle uğraşmayın, açık yürekli ve dürüst olun!' Bütün proleter devrimcileri Marksizm-Leninizm-Ma[o] Zedung Düşüncesi ve Türkiye proletarya hareketin[in] doğru program ve siyasetleri temelinde birleşmeye ç[a]ğırıyoruz.

MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİNİN GÜCÜ

Mao Zedung yoldaşın bize devrim yapmak için ne büyük bir silah armağan ettiğini bu toplantıda bir kere daha gördük. O'nun dünya devriminin anahtarını veren Üç Dünya Teorisi karşısında bütün oportünist fikirlerin nasıl eriyip gittiğini bir kere daha yaşadık. Mao Zedung Düşüncesini programının baş köşesine perçinleyen Türkiye proletarya hareketinin gittikçe büyüyen gücü, halkımıza umut ve güven veriyor. Toplantı Mao Zedung Düşüncesinin oportünizme karşı kazandığı yeni zaferin canlı bir ifadesiydi.

Üçlü Oportünist Blokun hâlâ aldatabildiği bir avuç genç insan da toplantıya gelmişti. Gece boyunca Brejnev'in sloganlarını durmadan bağırarak ve gürültü yaparak toplantıyı baltalamaya çalıştılar. Bu toplantıda proletarya hareketinin sabrı ve disiplini bir kere daha sınandı. Bu üç beş kişi salondaki insan denizine karşı neye güvenerek böyle davranabilmişlerdir? Bunu özellikle bağırıp çağıranların arasına iyi niyetlerle karışmış olanlar düşünmelidir. Onların gittikçe dozunu arttırarak sürdürdükleri gürültü ve bağırıp çağırma sırasında otobüsler dolusu polis salonun etrafına yığılıyordu. Niyetler ne olursa olsun revizyonizm insanları her türlü gericiliğin yedeğine sürükler. Toplantının derslerinden biri de buydu.

Proleter devrimcilerin sabırlı ve kararlı tutumu gürültücülerin niyetlerini boşa çıkarmakla kalmadı, bu bir avuç insanı proletarya hareketinin zaferinin bir delili haline getirdi. Toplantıya katılan binlerce insan Üçlü Oportünist Blokun ne olduğunu canlı bir şekilde gözleriyle gördü. Proletarya hareketinin ideolojik gücü, mukayese içinde daha açık bir şekilde görüldü. Proleter devrimcilerin sabrında her türlü oportünizmi yere çalarak, devrim yapma azmi ve kararlılığı vardı.

Toplantı, proleter devrimci saflardaki yüksek birliğin ve devrimci ruhun bir ifadesi oldu.

BELGE

ÜÇLÜ OPORTÜNİST BLOK 1 SENE ÖNCE NE DİYORDU?

Gün Zileli konuşmasının sonunda Üçlü Oportünist Blokun şeflerinin Üç Dünya Teorisi hakkında bir sene önce söylediklerini içeren önemli bir belge açıkladı. Belge, H. Birliği (O zamanki adı: Yurtsever Gençlik), H. Yolu (o zamanki adı: Militan Gençlik) ve H. Kurtuluşu dergileri temsilcileriyle Aydınlık dergisi temsilcisi arasında yapılan birlik görüşmelerinin tutanağıdır. 16 Temmuz 1976 tarihini taşıyan belgenin sonuç bölümünden ilgili kısmı okuyucularımıza sunuyoruz:

" 1- Dünya Tahlili konusunda görüş birliğine varıldı. Buradaki temel fikirler şunlardı: İki süper devlet arasındaki çatışma kaçınılmaz olarak bir dünya savaşına yolaçacaktır. Fakat buna rağmen savaşı geriletmek için mücadele görevi önümüzde durmaktadır. İki süper devlet arasındaki çatışmada ABD emperyalizmi gerileyen, Sovyet sosyal-emperyalizmi ise yükselen ve esas saldırgan olandır. Üç Dünya Teorisi bugün dünya tahlilini belirleyen önemli bir tespittir. İki süper devlete karşı dünya proletaryası Üçüncü Dünya ülkelerini temel alır ve İkinci Dünya ile birleşen Dünya birleşik cephesi siyasetini izleme - lidir."

o Zedung'u andı
IG ÖLMEZ!

"Türkiye'nin demir yürekli işçi sınıfını ve yoksul öylülerini proletarya hareketinin bayrağı altında topınmaya; bütün milliyetlerden halkımızı bağımsız ve emokratik bir Türkiye için mücadeleye çağırıyoruz."

Salonda şiddetli alkışlar ve "Ne Amerika Ne Rusya ağımsız Türkiye", "Mao Zedung Ölmez" sloganları ikseliyordu.

Daha sonra devrimci koro söylediği dört marşla oplantının coşkun havasını daha da canlandırdı. Devrimci Koro "Bağımsızlık Marşı" ile başladı ve devrimci TKP'nin marşlarından "Kızıl Bursa", Sarper Özsan'ın bestelediği "Sanma" marşlarını söyledi. Devrimci Koro'nun son söylediği marş şöyle diyordu: "Koş Saflara, Gel Saflara, Parti Bayrağı Altına." Bu sözler coşkun alkışlarla karşılandı ve salondan katılanlarla birlikte tekrar söylendi.

Bu sırada salonun bir köşesinde kümelenmiş olan Üçlü Oportünist Bloktan küçük bir grup bağırıp çağırmaya başladı.

Üç Dünya Teorisi üzerine bir konferans vermek için kürsüye gelen arkadaşımız Gün Zileli sözlerine şöyle başladı:

"Mao Zedung yoldaş, sana revizyonizme karşı 10 bin yıllık mücadele azmiyle savaşacağımıza söz vermiştik.

"Şimdi senin düşüncene karşı doğrudan doğruya Brejnev revizyonizminden kaynaklanan bir saldırı var. Senin modern revizyonizme karşı mücadele içinde oluşturduğun Marks'tan, Engels'ten, Lenin'den ve Stalin'den devraldığın devrimci teoriyi bugünkü dünya şartlarına uygulayarak yarattığın Üç Dünya Teorisine karşı doğrudan doğruya Brejnev revizyonistlerinden kaynaklanan bir saldırı var. Sana söz veriyoruz bu saldırıyı da yere çalacağız. (Alkışlar ve gür sesle haykırılan sloganlar.)

Gün Zileli sözlerini şöyle sürdürdü:

"Şimdi bir tane alıntı okuyacağım. Bu alıntının kim tarafından söylendiğini bileceksiniz. İşte o zaman Mao Zedung'un düşüncesine, Üç Dünya Teorisine saldırının kaynağının da ne olduğunu göreceksiniz:

"Maocu teorisyenler sosyalist kampı oluşturan sosyalist ülkeleri nasıl ele almaktadırlar? Onlar bu ülkeleri diğer ülkelerle birlikte üç dünyaya bölmüşlerdir. Sovyetler Birliği emperyalist ABD ile aynı yere, Birinci Dünyaya yerleştirilmiştir. Çin ve kalkınmakta olan ülkeler Üçüncü Dünyaya ve geri kalan sosyalist devletlerle gelişmiş kapitalist ülkeler ikinci dünyaya konmuştur. Bu, Maocu yönetimin, uluslararası alanda sınıfların saflaşmasını belirlemede sınıf ilkelerinden kopması yolunda attığı son adımdır!"

Bu alıntı, Brejnev revizyonistlerinin Rusya'da yayınlanan 'Sosyalizm Teori ve Pratik' adlı dergisinden alınmıştır.

"Şimdi görüyoruz ki Üç Dünya Teorisine yapılan saldırılar Brejnev revizyonizminden kaynaklanmaktadır. Bir kere, bunu tespit etmeliyiz."

Kitle, Gün Zileli'nin sözünü alkışlarla ve sloganlarla destekliyordu. Salonun bir köşesinde ise bir grup "Halk Savaşı" diye sesini duyurmaya çalışıyordu. Gün Zileli sözlerine devam etti:

"Bazı arkadaşlarım 'Yaşasın Halk Savaşı' diye bağırdılar. Güzel. Yaşasın Halk Savaşı! Ama şu noktaya dikkat edelim: Bütün dünyada halk savaşı veren halklar ve bu savaşlara önderlik eden proletarya partileri hangi bayrağı yükseltiyorlar? İşte son olarak Endonezya Komünist Partisi Türkiye proletarya hareketini desteklediğini söyleyen bir yazı yayınladı. İşte Endonezya, Filipinler, Tayland, Birmanya, Malezya. Oralarda elde silah döğüşen partilerin hepsi Brejnev revizyonizmine karşı Üç Dünya Teorisini savunuyor."

Arkadaşımız Gün Zileli, Marksistlerin sınıfları ve saflaşmaları, daima dünya devrimi açısından değerlendirdiklerini ve bugün de dünya devriminin baş düşmanları olan iki süper devleti zayıflatan her mücadeleyi desteklediklerini ve iki süper devleti güçlendiren her harekete karşı çıktıklarını ortaya koydu. Birinci dünya dediğimiz iki süper devletin baş düşmanlar olduğunu tespit ettikten sonra Avrupa'nın gelişmiş kapitalist ülkelerinin, Japonya ve Kanada'nın artık hegemonya mücadelesi verecek kudreti kalmamış emperyalistler olarak, ikinci dünyaya dahil olduklarını ve bunların kazanılacak güçler olduğunu belirtti. Şöyle devam etti:

"Peki dostlarımız kimlerdir? Esas dayanacağımız güçler kimlerdir? Esas dayanacağımız güç, itici güç, temel güç Üçüncü Dünyadır. Bu Üçüncü Dünya bazılarının göstermeye çalıştıkları gibi Şahların, Pinochet'lerin dünyası değildir. Üçüncü Dünya ezilen milletlerin ve halkların büyük dünyasıdır. (Alkışlar)

"Şöyle bir dünyaya bakalım. İşte Tayland'da Tayland Komünist Partisinin önderliğinde silahlı mücadele veren Tayland halkından sosyal-emperyalistlerin askerlerini sınırdışı eden Mısır'a kadar; Irkçılığa karşı mücadele eden Zimbabve halkından Türkiye'de 'Ne Amerika Ne Rusya' diye yürüyen Türkiye halkına kadar; sosyal-emperyalistlerin Kübalı paralı askerlerinin işgaline karşı çıkan Zaire'den sosyalist Çin'e kadar; yeni bir iktisadi düzen için mücadele eden petrol ülkelerinden Güney Amerika'da siyasi bağımsızlığını korumak için mücadele eden Dominik'e kadar hepsi Üçüncü Dünyayı oluşturuyor. Dünya devriminin fırtına merkezleri buradadır."

Gün Zileli Üç Dünya Teorisinin Mao Zedung tarafından 1973'te formüle edildiğini ancak bu teorinin kökle-

(Devamı 8. sayfada)

800 MİLYONLUK ÇİN HALKI BÜYÜK ÖNDER MAO ZEDUNG'U ANDI

Pekin'in görkemli Tien An Men Meydanı. Yürekleri devrimci duygularla dolup taşan halk kitleleri, günlerden beri sabahın erken saatlerinden gece yarılarına kadar akın akın büyük önder Mao Zedung'un yeni açılan Anıtkabrini ziyaret ediyorlar. Anıtkabrin dört bir yanına çepeçevre çam ağaçları ve selviler dikilmiş. Meydan rengarenk bir çiçek denizini andırıyor. Çelenkler halk kitlelerinin armağanı.

9 Eylül günü saat 15.00'te muazzam bir kalabalığın toplandığı Tien An Men Meydanı anlamlı bir sessizlik içinde. Bugün halk kitleleri büyük önder ve öğretmen Mao Zedung'u, birinci ölüm yıldönümünde anıyorlar. Bando "Doğu Kızıldır" marşını çalıyor. Başkan Hua Guo-feng ve Başkan Yardımcıları Yeh Çien-yin, Deng Siao-ping, Li Sien-nien ve Van Dun-sin yoldaşlar, Anıtkabire girip Başkan Mao'nun heykeli önünde saygı duruşunda bulundular ve çelenk koydular. Daha sonra Başkan Hua Guofeng bir konuşma yaptı. Bu konuşmadan bazı bölümler sunuyoruz:

"Engels, Marks'ı anarken şöyle demişti: 'Bugünümüz hep O'na bağlıdır. Çağdaş hareketin bugünkü bütün başarıları hep 'O'nun teorik ve pratik faaliyetine bağlıdır. O olmasaydı, biz hâlâ karanlıklar içinde dolaşacaktık.' Biz Çin komünistleri ve Çin halkı da Başkan Mao'ya aynı böyle duygular besliyoruz. Çin devriminin bütün zaferleri Başkan Mao'nun teorisine ve pratik faaliyetlerine bağlıdır. Mao Zedung'un fikirlerinin parlak ışığı büyük bir fener gibi karanlıkları yararak ülkemizde devrimci uzun yürüyüşün yolunu aydınlattı ve sonsuza kadar aydınlatacaktır. ...

"Geçen bir yıl içinde Partimiz ve ülkemiz, proletarya ile burjuvazi arasında cereyan eden tarihi ve belirleyici bir mücadele geçirdi. Bu nazik anda ortaya çıkan ciddi zorluklar karşısında büyük önder Başkan Mao'nun yokluğunu derinden duyduk. Fakat biz çetin sınavlardan geçerek Başkan Mao'nun eğitimine ve umutlarına layık olduğumuzu gösterdik. Parti Merkez Komitesi, geçen bir yılda Başkan Mao'nun yüce bayrağını yüksek tutarak ve O'nun vasiyetine sadık kalarak Vang Hung-ven, Çang Çun-ciao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan'ın Parti düşmanı Dörtlü Çetesini bir vuruşta yerle bir etti; tüm Partiyi, tüm Orduyu ve ülkenin çeşitli milliyetlerden tüm halkını Dörtlü Çeteyi açığa çıkartıp eleştiren büyük siyasi devrimde yönetti ve Partimizin tarihinde iki çizgi arasındaki başlıca mücadelelerin onbirincisinde de büyük zaferler kazandı...

"Uluslararası mücadelede Başkan Mao'nun Üç Dünya hakkındaki stratejik düşüncesine uyarak O'nun dışişleri alanındaki devrimci çizgisini kesinlikle uyguluyoruz. Uluslararası durumun Çin halkı ve dünya halkları için elverişli bir yönde ilerlemesi için mücadele ediyoruz.

"Ülke içindeki ve dışındaki bütün sınıf düşmanlarının Partimizi Başkan Mao'nun formüle ettiği Marksist-Leninist çizgiyi değiştirmeye zorlama yeltenişleri salt gerici bir hayalden ibarettir. Başkan Mao'nun yüce bayrağını mutlaka sonsuza dek nesilden nesile dalgalandıracağız. Başkan Mao'nun Tien An Men Meydanında yükselen Anıtkabri, işte bu kesin kararımızın ve kutsal yolumuzun en iyi ve yüce sembolüdür. ... Haydi, Başkan Mao'nun bize emanet ettiği davayı devam ettirerek Partinin 11. Kongresinin çizgisi etrafında daha büyük zaferler kazanmak için birleşelim. Yaşasın yenilmez Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi!"

Yüce önder ve öğretmen Mao Zedung'u ölümünün birinci yıldönümünde anmak ve anısına inşa edilen Anıtkabri açmak için yapılan muhteşem tören Enternasyonal marşı ile sona erdi.

MAO ZEDUNG ÖLMEZ!

(Baştarafı orta sayfada)

rinin Lenin'e, Marks'a kadar uzandığını anlattı. Marks'ın o zaman dünya devriminin baş düşmanı olan Çarlık Rusyası'na karşı bütün mücadeleleri desteklediğini belirtti.

"Daha sonra emperyalizm ve proleter devrimleri çağı açıldı. Yeni bir olgu olarak emperyalizme karşı sömürge milletlerin mücadelesi başlamıştı. Lenin bu olguyu büyük bir coşkuyla karşıladı ve dünya proletaryasının dünya çapında bir müttefik kazandığını belirtti. Lenin bu yeni olguları tahlil ederek dünyanın ezen ve ezilen milletler olarak ikiye bölündüğünü söyledi. O zaman İkinci Enternasyonal opürtünistleri 'ne demek ezen ve ezilen milletler ayırımı? Dünya, burjuvazi ve proletarya olarak ikiye bölünmüştür. Marks da bunu böyle söylemiştir' diyorlardı.

"Nasıl Üç Dünya Teorisinin kökleri Lenin'deyse Üç Dünya Teorisine saldıranların kökleri de İkinci Enternasyonal oportünistlerindedir." (Alkışlar)

Bağırmaya devam eden ve başından beri kitleyi sürekli rahatsız eden grup toplantıya katılanların büyük tepkisiyle karşılaştı. "Kahrolsun Sınıf İşbirliği" diye Üç Dünya Teorisine saldıranlara karşı halkın sabrı neredeyse taşmak üzereydi. Ama görevli devrimcilerin toplantının başarıyla sonuçlanması için gösterdikleri sorumluluk ve disiplin Üçlü Oportünist Blokun tahriklerini boşa çıkardı. Onlar hakettikleri cevabı almakta gecikmediler:

"Evet 'Kahrolsun Sınıf İşbirliği!' Kim Brejnev revizyonistleriyle sınıf işbirliği yapıyorsa onlar kahrolsun! Proletarya hareketi bu tür zırvalıklara karşı aşılıdır. Bu suçlama yeni değildir. Bu suçlama 10 yıl önce revizyonistler tarafından yapılmıştı. Sonunda kimin sınıf işbirliği yaptığı da ortaya çıktı. (Sürekli alkışlar)

Gün Zileli, daha sonra şöyle dedi:

"Bugün Üç Dünya Teorisine saldıranlar için bir talihsizliktir ki, o zaman Lenin ve Stalin dünyadaki dört temel çelişmeyi tespit ederken ezilen ülkelerdeki iç çelişmeyi yani o ülkelerin halklarıyla hakim sınıfları arasındaki çelişmeyi belirtmediler. Ne oldu? O zaman Lenin ve Stalin ezilen ülkelerdeki iç sınıf mücadelesini unuttular mı? Onlar bütün mücadelelerin emperyalizme darbe vurması şeklindeki bakış açısını hiç bir zaman unutmadılar. Arkadaşlar, bugün de dünyanın en gaddar iki tekelci burjuvazisine karşı mücadeleden daha çetin bir sınıf mücadelesi var mıdır?"

Bu sırada oportünistler "Kahrolsun Deng Siao-Ping" diye bağırmaya başladılar. Gün Zileli arkadaş onlara şunu söyledi:

"Açık konuşun, açık! Eğer bir itirazınız varsa kabinizden geçeni de söyleyin. Söyleyin 'Kahrolsun Çin Komünist Partisi' diye! Ama buna cesaretiniz yok!" Deng Siao-ping kahrolsun. Dörtlü Çete yaşasın', öyle mi?"

Gün Zileli, İkinci dünya savaşından önce Troçkistlerin Dimitrov'a ve Stalin'e 'sınıf işbirliği yapıyorsunuz' diye saldırdıklarını anlattı ve şöyle dedi:

"Ama arkadaşlar, Troçkistler nereye gittiler biliyor musunuz? Hitler faşizminin yanına. Hepsi Hitler'in ajanı oldular."

İkinci Dünya Savaşından sonra ABD, diğer emperyalistler üzerinde de tam bir hakimiyet kurmaya çalışıyordu. O zaman Stalin ve Mao Zedung bu ülkelerin ABD'ye karşı mücadelesini desteklemişlerdi. Gün Zileli arkadaş, Mao Zedung'un 1964 yılında dünya halklarına yaptığı çağrılardan alıntılar okudu ve Üç Dünya Teorisinin doğrudan doğruya Mao Zedung' un teorisi olduğunu ortaya koydu. Daha sonra Mao Zedung'un sadece dünya halklarına ve ezilen milletlere değil bütün barışsever ülkelere ABD emperyalizmine karşı tek bir cephede birleşmeleri için çağrılar yaptığına dikkat çekti.

Gün Zileli, daha sonra Çin Komünist Partisi'nin ilk ayrılıklar sırasında SBKP'ye gönderdiği mektuplardan bir bölüm okudu ve şöyle dedi:

"İşte arkadaşlar: ülkelerin bağımsızlık isteği. Açık! Bu özellikle modern revizyonizme karşı konmuş bir tezdir. Çünkü modern revizyonistler o zaman ülkelerin bağımsızlık mücadelelerini reddediyorlardı. Sosyalist sistemin, dünya çapında proleter devrimci bir rol oynadığını söylüyorlardı. Üçüncü Dünya ülkelerinin kendi başlarına bağımsızlıklarını koruyamayacaklarını ve sosyal-emperyalizmin kuyruğuna takılmaları gerektiğini söylüyorlardı. İşte Üç Dünya Teorisi doğrudan doğruya modern revizyonizme karış mücadele içinde oluşturulmuş bir tezdir."

Arkadaşımız şöyle devam etti:

"Bugün Üç Dünya Teorisini reddeden ve gemilerinde devrimci olarak ne kaldıysa onları da denize atan ve gemilerini revizyonizmin mallarıyla dolduranlara şunu sormak istiyoruz: Madem ki Mao Zedung'un adından hâlâ sözediyorsunuz niçin Mao Zedung düşüncesini Marksizm-Leninizmin arkasından kopartıp denize atmız? Kim attırdı size onu? Türkiye proletaryası bunun hesabını soracaktır." (Alkışlar. "Mao Zedung Ölmez" sloganı)

Arkadaşımız siyasi bağımsızlığın önemini redden görüşler üzerinde de durdu. Siyasi bağımsızlığın ülkelerin elinde emperyalizme karşı mücadelede önemli bir silah olduğunu söyledi. Ve Üçlü Oportünist Blokun bu konudaki hovardaca tutumunu şu sözlerle eleştirdi:

"Bugün Türkiye'de siyasi bağımsızlığın kıymetini bilmeyenler, yarın Sovyet sosyal-emperyalizmi sınırdan girdiği zaman direnmeyeceklerdir." (alkış lar)

Bugün bazıları ülkelerin yeni bir iktisadi düzen için verdikleri mücadeleye karşı çıkıyorlar ve bunun "kapitalist olmayan yoldan sosyalizme geçiş" teorisi olduğunu iddia ediyorlar." Kapitalist olmayan yol" teorisi sosyal-emperyalistlerin ülkeleri baskı altına almak için uydurduğu bir tezdir. Bugün ülkelerin emperyalistlerin koyduğu iktisadi düzeni değiştirmek için yürüttükleri mücadele ise bizzat iki süper devlete, sosyal-emperyalizme darbe vuruyor. Bu sorun üzerinde duran Gün Zileli daha sonra İkinci Dünya ülkeleriyle Üçüncü Dünya ülkelerinin ittifakının iki süper devlete darbeler indireceğini belirtti.

Arkadaşımız bugün Mao Zedung'a ve Üç Dünya Teorisine karşı saldırıya girişen Üçlü Oportünist Blokun, daha bir sene evvel bu teoriyi açıkca kabul ettiğini ortaya koyan bir belge okudu. Arkadaşımız belgeyi okurken, oportünist şefleri gruplarını toplayarak alelacele salonu terkettiler.

Gün Zileli arkadaş son olarak Üç Dünya Teorisine karşı girişilen saldırıların revizyonistlerin nasıl sahip çıktığını belgeleriyle ortaya koydu. Kitle dergisinin bu konudaki yayınını gösterdi.

Arkadaşımız sürekli alkışlar altında konuşmasına şu sözlerle son verdi:

"Arkadaşlar, doğru çizgi dünya çapında oportünist çizgiyi bir silindir gibi ezip geçiyor. Orta yol yoktur. Ya Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini uygulayacağız, ya da revizyonizmin safında yer alacağız. Arkadaşlar şimdi size soruyorum:

"Üçlü Oportünist Blokun tekkesini ezecek miyiz arkadaşlar?" Bütün salon hep bir ağızdan: "EZECEĞİZ!" diye cevaplandırıyor.

"Üçlü Oportünist Blok içinde tek bir devrimci kalmayana kadar mücadeleyi yürütecek miyiz arkadaşlar?" Bütün devrimciler ayağa kalkmış hep bir ağızdan haykırıyor: "YÜRÜTECEĞİZ!"

"Sosyal-emperyalizme ve revizyonizme teslimiyet çizgisini yere çalacak mıyız arkadaşlar?" "ÇALACAĞIZ!"

"Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin yüce bayrağını yükseklere kaldıracak mıyız arkadaşlar?" "KALDIRACAĞIZ!"

"İki süper devlete karşı bütün Türkiye halkının, bütün yurtseverlerin birliğini sağlayarak, Milli Demokratik Devrimimizi zafere ulaştıracak mıyız arkadaşlar?" "ULAŞTIRACAĞIZ!"

"İşçilerin ve köylülerin partisinin bayrağı altında toplanacak mıyız arkadaşlar?"

Salon inliyordu: "TOPLANACAĞIZ!"

Bütün kitle ayakta. Dakikalarca süren alkışlar ve tek bir yürekten yükselen "Mao Zedung Ölmez" sloganı. Bu ruh, bu coşkunluk Türkiye proletarya hareketinin revizyonizme karşı "on bin yıl sürecek" mücadele azminin en canlı örneği. Sosyal-emperyalizmi yere çalacak olan Türkiye proletaryasının ve halkının mücadele azmi işte burada. Ve hep bir ağızdan yükselen Enternasyonal marşı Türkiye proletaryasının, dünya proletaryasına, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine sımsıkı sarılarak devrimi mutlaka zafere ulaştıracağına dair verdiği sözdür.

Toplantıya gönderilen mesajlar

Çeşitli kişiler, örgütler, çeşitli fabrikalardan işçiler ve Anadolu'nun dört bir yanından gelen devrimciler tertip komitesine gönderdikleri mesajlarla toplantıyı desteklediklerini bildirdiler. Mesajların çokluğu nedeniyle ancak bir kısmını kısaltarak yayınlıyoruz:

CHP ERZİNCAN SENATÖRÜ NİYAZİ ÜNSAL:

"Geçen yıl büyük devlet adamı Mao'nun anısına düzenlenen toplantıya tel çektiğim için Mec liste beni kınayanlar oldu.

"Onunla ilgili tutanağı size gönderiyorum. Yıldönümüne katılan dostlara okursanız Mao' nun Mecliste nasıl anlaşılmış olduğunu öğrenmiş olurlar. Ayrıca, bu konu SENATÖR olanların bilinç düzeyini ve sınıfsal yapısını göstermesi bakımından da ilginçtir.

"Bu sene de bir çağrımızı arkadaşlar bana ilettiler. O günler bir görev nedeniyle Van'da olacağım. Buna rağmen her olanağı zorlayarak aranızda bulunmaya çalışacağım.

"Dileğim, anılan ve tartışılan düşüncenin Türkiye'de ve tüm dünyada teoriden pratiğe geçmesidir. Büyük ustaların düşünceleri salt öğretide değil, yaşamın içinde oluşmalıdır...

"Bu duygular içinde sizi, adına ve anısına toplantı düzenlediğiniz BÜYÜK İNSAN MAO'yu saygıyla selamlarım."

SOSYALİST DEVRİM PARTİSİ İSTANBUL İL YÖNETİM KURULU ADINA İL BAŞKANI KEMAL GÜLER:

"Büyük devrimci Mao Zedung'un ölümünün 1. yıldönümünde tertiplemiş olduğunuz bu güzel geceden ötürü sizleri kutlarız.

"Yaşasın ezilen ulusların devrimci mücadelesi!

"Kahrolsun her türlü emperyalizm!"

İRANLI DEVRİMCİLER

"Büyük öğretmen ve büyük önder Mao Zedung'un birinci ölüm yıldönümünde düzenlediğiniz bu toplantıyı devrimci selamlarımızla kutlarız.

"Mao Zedung yoldaş. İran. Türkiye ve tüm dünya halklarının mücadelesinde yaşıyor."

H. YOLU'NDAN BAYRAMPAŞALI PROLETER DEVRİMCİLER:

"Biz Bayrampaşalı H. Yolu'nun saflarındaki devrimciler olarak, H. Yolu'nun bu konferansa katılmama kararını protesto ediyoruz ve katılıyoruz.

"YAŞASIN MARKSİZM - LENİNİZM - MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİ"

KARTAL'DAN H. YOLU'NU TERKEDEREK AYDINLIK SAFLARINA KATILAN BİR DEVRİMCİ:

"Bütün iyi niyetli, devrim isteğiyle dolu arkadaşların Aydınlık'ın proleter devrimci saflarında yerlerini alacaklarına inanıyorum.

"Beş büyük ustadan biri olan ölümsüz büyük önder ve öğretmen Mao Zedung'un ölüm yıldönümünde tüm devrimciler sorumluluklarının bilincine varmalıdır."

NİĞDE CEZAEVİNDEN AHMET ERDOĞAN:

"Ölümünün 1. yıldönümünde büyük öğretmen ve önder Mao Zedung'un Üç Dünya Teorisi uluslararası proletaryaya ve bütün ülkelerin devrimci halklarına yol gösteriyor. Üç Dünya Teorisi bugünkü dünya durumunun tam ve doğru bir tahlilidir. Revizyonistlerin ve Üçlü Oportünist Blokun, Üç Dünya Teorisine saldırıları boşunadır. Toplantıya başarılar dileriz."

Toplantıya ayrıca Mutlu Akü'den, Tezsan'dan, Kemerburgaz Kömür Ocağından, Makina Takım' dan, Eğe Sanayi'den, Tekel'den ve Esaş fabrikalarından işçiler kutlama mesajları gönderdiler. Toprak-İş Sendikası Genel Başkanı Şamil İlter, Çitos-İş Sendikası Yürütme Kurulu adına Genel Başkan Erdem Özdemir, TUMAD DER Başkanı Armağan Anar, İstanbul TUMAD-DER Başkanı İnci Ataberk, MEM-DER Genel Başkanı Şamil Perk, İzmir Yurtsever Sanatçılar Birliği Yönetim Kurulu Başkanı Melih Ergen, Düzce Halk Birliği Derneği, Gazipaşa Halk Birliği, Eskişehir Tepebaşı Halk Derneği, Halk Tiyatrosu ve Yurtsever Öğretmen Gazetesi, toplantıyı destekleyen ve başarı dileyen mesajlar yollamışlardır. Toplantıda ayrıca Diyarbakır'dan, Bingöl'den, Samandağ'dan, İzmir'den Güdül'den, Malatya'dan, Pazarcık'tan, Adana' dan, Suruç'tan, Kadırga'dan proleter devrimcilerin geceye gönderdikleri mesajlar okundu.

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

Tire'de Bağımsızlık Günü

4 Eylül 1922, Tire'nin emperyalist istilacılardan kurtulduğu gündür. Milli Kurtuluş Savaşımızın zafer günlerinden biridir. Tire halkına bağımsızlık mücadelesinden kalan devrimci bir mirastır.

İşte bu yılın 4 Eylülünde Tireli devrimciler bu günü iki süper devlete karşı bağımsızlık günü haline getirmek için mücadele ettiler. O gün Tire'de topluca sloganlar atılarak Halkın Sesi satıldı. 4 Eylül kurtuluş törenlerine kalabalık bir halk topluluğu katıldı. Halk devrimci sloganlara sahip çıktı.

Ayrıca CHP Gençlik Kolunun bastığı bildiri 5000 adet dağıtıldı. Bildiri Kurtuluş Savaşımızın önemini belirtiyor ve iki süper devlete karşı mücadele görevi üzerinde duruyordu. Bildiri şu cümlelerle son buluyordu: "CHP Milli Kurtuluş Savaşımızın ateşi içinde doğdu. Mustafa Kemal'in 'tam bağımsız Türkiye' ilkesini bayrak edindi. Biz de bugün ... onun tam bağımsızlık ilkesini süper devletlere karşı yükseklerde tutacağız. MC iktidarının milli bağımsızlık ve halk düşmanı politikasına boyun eğmeyeceğiz."

Tire'de 4 Eylül bayramı antiemperyalist bir ruhla kutlandı.

MANİSA

Demirköprü Barajından Gürcan Günay ve Yücel Akgül:

"Dünya proletaryasının ve emekçilerinin en azılı düşmanları iki süper devlettir. İki süper devlet bütün dünyada hegemonya peşinde koşmaktadır... Dünya halkları bu iki açgözlü canavarı yıkacaktır. Dünya halkları ve Sovyet emekçileri Sovyet sosyal-emperyalizmini mutlaka yıkacaktır. ABD emperyalizmi de çöp tenekesine atılacaktır.

"Sosyal emperyalistlerle ve diğer emperyalistlerle hiç bir alanda işbirliği istemiyoruz. Bu konuda bütün girişimleri protesto ediyoruz. Emperyalistlerle imzalanan anlaşmaları halkımız tanımayacak, bu anlaşmaları imzalayanlardan hesap soracaktır."

ADANA

Selahattin Bozyiğit:

«YENİ ÇAR BREJNEV'E!»

"Eskiden bütün dünyada ABD emperyalizmi hüküm sürmekteydi. Şimdi ABD emperyalizmi gerilerken, başında senin bulunduğun Rus sosyal-emperyalizmine karşı mücadele edeceğiz. Yapılacak anlaşmalarla yurdumuzu hegemonya altına almaya çalıştığını biliyoruz. İşçisiyle, köylüsüyle ve tüm ezilen halkıyla karşınıza tek yumruk olarak çıkacağımızı bildiririz."

TOKAT

Erbaa CHP Gençlik Kolu Başkanı Mehmet Kavakçı ve 36 imza:

"Biz Tokat'ın Erbaa ilçesindeki Ceza ve Tevkif Evinde bulunan 36 yurtsever, ülkemizde ABD emperyalizminin gerilediği ve Sovyet sosyal-emperyalizminin faşist MC'yle yurdumuzda gelişmek için yaptığı anlaşmaları protesto ediyor, 'kahrolsun emperyalizm, kahrolsun faşist MC, yaşasın halkımızın bağımsızlık mücadelesi' diyoruz."

MUĞLA

Milas'ın Pınarcık Köyünden İşçiler: Ümran Taşbaş, İsmail Gümüşkaya, Kamuran Tosun, İsmail Çeti, Eyüp Akar, Nevzat Akdere, Ahmet Gül, Murat Şimşek ve Çoban: Mustafa Özkaya:

"KÖYÜMÜZDE ÇIKAN ALÜMİNYUM ve BOKSİT YENİ ÇARLARA PEŞKEŞ ÇEKİLİYOR"

"Köyümüzde işçilerin can güvenliğinden yoksun, metrelerce derinlikteki Etibank'ın ocaklarından binbir güçlükle çıkarttıkları alüminyum ve boksit madenleri, Güllük limanında maliyetine yakın, çoğu zaman da zararına bir fiyatla Yeni Çarlara peşkeş çekilmektedir.

"Halkımız yıllar yılı ABD'nin boyunduğuru altında yılmadan mücadele vermiştir. Sosyal-emperyalistlerle imzalanacak işbirliği anlaşması şimdi de halkımızı Rus çizmesi altında ezme amacına yöneliktir. MC'nin imzalamak istediği bu anlaşmaya hayır diyoruz. 'Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye' diyerek omuz omuza olduğumuzu belirtiyoruz."

ANKARA

12 yurtsever:

"Halkımızın ve bağımsızlığımızın baş düşmanı olan ABD emperyalizmi ve özellikle Sovyet sosyal-emperyalizmi ile olan her anlaşma bizi yoksulluğa, köleliğe sürüklemektedir. Bu nedenle Halkın Sesi dergisinin 'Yeni Çarlarla Dostluk ve İşbirliği Anlaşmasına hayır' kampanyasını destekliyoruz."

K.MARAŞ

Öğrenci Sultan Doymuş ve Battal Doymuş:

"Rusya ile yapılacak bu anlaşma dostluk anlaşması değil, düşmanlık anlaşmasıdır. Rusya'nın amacı bu anlaşmayı yaparak ülkemizi tam olarak kendine bağımlı kılmaktır. Ülkemizi Amerikan emperyalizminden koparıp kendi sömürgesi yapmak istiyor. Rusya sadece Türkiye'yi değil, bütün ülkeleri kendine bağlayıp dünyanın tek efendisi olmak istiyor. Halkımız Rusya'nın bu çabasını kıracaktır. Biz yurtseverler olarak, bütün halkımızı Yeni Çarlarla mücadeleye çağırıyoruz. 'Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır' kampanyasını destekliyoruz."

DİYARBAKIR

Melahat Erbis, Namık Erbis, Nilgün Güven:

"Faşist MC'nin Rusya'yla yapacağı 'Dostluk ve İşbirliği Anlaşması' yurdumuzun bağımsızlığını tehdit etmektedir. Bugünlerde içinde bulunduğumuz elektrik sıkıntısının esas nedeni, enerji şalterlerimizin Yeni Rus Çarlarına bağlanmasıdır. Biz yurtseverlik görevi olarak MC'nin Yeni Çarlarla yapacağı anlaşmalara karşı çıkıyoruz."

Basın-İş Sendikası Eskişehir Şubesi Sekreteri Fahrettin Günşen

"İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI' HALKIMIZ VE ÜLKEMİZ İÇİN ZARARLIDIR"

Fahrettin Günşen'in dergimize verdiği demeci kısaltarak yayınlıyoruz:

"Dünyada iki süper devlet vardır. Birisi 'hürriyet ve refah' nutuklarıyla birçok ülkeyi sömürmektedir. Yani yüzünde sahte bir maske vardır. Ülkemiz 1952 yılında NATO'ya girmiş ve bu iki süper devletten biri olan ABD'nin sömürüsüne maruz kalmıştır. ... Ama bunun yanında 'sosyalist' maskeli ikinci sömürücü güç, ülkemizi ABD yerine sömürmek için yayılmacılığını hızlandırmış - tır. 'Dostluk ve işbirliği anlaşması' bu girişimlerin bir parçasıdır. Bunun için bu anlaşmayı ülkemiz ve halkımız adına zararlı buluyorum. Halkımız iki süper devletin hiç birisine köle olmamalı, ikisine karşı da mücadele etmelidir. ..."

BAYRAMİÇ'TE YAYINLANAN DOĞUŞ GAZETESİ KAMPANYAMIZA KATILIYOR

"Emperyalizm, savaşlar çağıdır. ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalistleri dünyayı bir üçüncü dünya savaşının eşiğine getirmişlerdir. Biz esas olarak yeni bir dünya savaşının kaynağı olarak Rus sosyal-emperyalistlerini görmekteyiz.

"Bu nedenle Rus sosyal-emperyalistleriyle yapılan ve yapılacak olan her türden anlaşma, yurdumuzu bu kuzu postuna bürünmüş kurda teslim etmektir.

"Rusya ile yapılacak her anlaşma, milli bağımsızlığına canı kadar düşkün yurtsever emekçi halkımıza vurulacak bir yumruktur.

"Biz bu nedenle, Rus sosyal-emperyalistleriyle, Yeni Çarlarla yapılan anlaşmaları protesto ediyor, yapılacak anlaşmalara hayır diyoruz."

Bayramiç DOĞUŞ Gazetesi adına Celal İmren

İMZA KAMPANYASINI BÜTÜN YURDA YAYALIM

Bu hafta kampanyamıza 1621 yurttaş daha katılmış bulunuyor. Elimize geçen imzaların illere göre dağılımı şöyledir:

Ankara: Halk Tiyatrosu'ndan 710, semtlerinden 12; İstanbul: 9 Eylül Mao Zedung'u Anma Gecesi'nden 385; Bingöl: Karer köyünden 60, Gözeler köyünden 10; Muğla: Milas'ın Pınarcık köyünden 22, Selimiye'den 34; İzmir: Çamdibi semti ve Yonca işhanından 28, Ödemiş'ten 17, Urla'dan 9; Trabzon'dan 54; Manisa: Salihli'den 45; Mersin: içinden 27, Anamur'dan 15; Tokat: Erbaa Cezaevinden 36; Hatay: İskenderun Kocatepe Mahallesinden 34; Samsun: Kirazlık'tan 28; Kahramanmaraş: İçinden 2, Afşin Kötüre köyünden 20; Giresun'dan 20; Van'dan 16; Burdur: Yeşilova'nın Çuvallı köyünden 12; Adana'dan 12; çeşitli yerlerden 10 imza.

Bugüne kadar elimize geçen 78 521 imzanın illere göre dağılımı ise şöyledir:

İSTANBUL	10 031	MALATYA	1 931	ORDU	548	ESKİŞEHİR	325
ANKARA	9 525	MUĞLA	1 701	BURSA	534	KARS	289
İZMİR	6 490	KONYA	1 641	AYDIN	511	BURDUR	241
KAHRAMANMARAŞ	6 379	DENİZLİ	1 396	KAYSERİ	430	ADIYAMAN	239
TUNCELİ	6 025	BOLU	1 184	ISPARTA	413	UŞAK	233
ADANA	4 362	BATI ALMANYA	1 155	AMASYA	407	SAMSUN	229
SIVAS	2 792	TRABZON	1 148	KOCAELİ	392	MUŞ	225
ERZİNCAN	2 771	ELAZIĞ	1 028	TOKAT	377	VAN	206
GAZİANTEP	2 630	İÇEL	955	BALIKESİR	346	ÇEŞİTLİ ŞEHİRLER	3 587
MANİSA	2 537	DİYARBAKIR	788	FRANSA	343		
HATAY	2 098	ANTALYA	588	ZONGULDAK	336	TOPLAM	78 521

Demirel-Türkeşler Diyarbakır'da okul kapatıp işçileri tehdit ediyorlar

MC Hükümeti bu ayın başında Diyarbakır ve Mardin Eğitim Enstitülerini ve gene Diyarbakır'daki Yabancı Diller Yüksek Okulunu kapattı. Böylece ikibin kadar öğrenci açıkta kaldı. Başlangıçta hiç bir gerekçe göstermeyen Bakanlık, bir hafta sonra kapatma gerekçesi olarak, bu okullarda "İstiklâl marşı okunmadığını" ileri sürdü. Bütün yurtta okulları faşist komandoların işgali altında tutanlar, bunu yapamadıkları yerlerde, okulları kapatmaktan, binlerce genci bir anda sokağa atmaktan çekinmiyorlar. Onlar tüm ülkede öğrenim özgürlüğünün can düşmanı olduklarını böylece bir defa daha gösterdiler.

Bu olay, Demirel-Türkeş'lerin, Kürt halkı üzerinde yoğunlaştırdıkları milli zulüm zincirinin de yeni bir halkasıdır. Türkeşler okuma hakkını ortadan kaldırarak, faşizme karşı kararlı mücadele veren Kürt halkından intikam almaktadır.

Bu okullarda "İstiklâl marşı okunmuyormuş"! Böyle bir gerekçe Demirel-Türkeş'lerin ağzına ne de yakışıyor! Vatan satıcıları bağımsızlık marşından söz ediyorlar. Yurdumuzun kapılarını sosyalemperyalistlere açanlar, enerji şalterlerimizi Rus ya'ya bağlayanlar, Boğazlarımızı Rus savaş gemilerine yol edenler, sosyal-emperyalistlerle ülkemizin bağımsızlığı üzerinde pazarlıklara girişenler, Yeni Çarların önünde bel büküp gerdan kıvıranlar sanki bunlar değildir. Bağımsızlığımızın can düşmanları, İstiklâl marşını ne hakla ağızlarına alıyorlar? Kürt halkı Kurtuluş Savaşımız sırasında yurdumuzun bağımsızlığına ne kadar düşkün olduğunu ispat etmiştir. O. Demirel-Türkeş'lerden bağımsızlık dersi alacak değildir. İki milliyetten halkımız bağımsızlığımızın biricik güvencesidir.

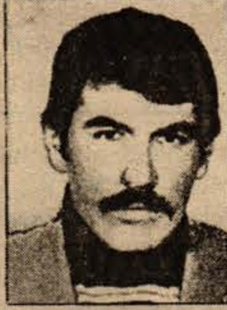
MHP İl Başkanı tekel işçilerini tehdit ediyor

Gene son günlerde Diyarbakır MHP İl başkanı, Tekel Rakı Fabrikasında bir basın toplantısı yapmış tır. Türkeş'in il başkanı, fabrikanın müdür ve yardımcısını görevden aldırdıklarını bildirmiş ve "bu fabrikada kansız solcular var, onları temizleyeceğiz" demiştir.

Artık MHP il başkanları basın toplantılarını devlet fabrikalarında yapıyorlar. Gün Sazak gibi bir büyük toprak ağasını Gümrük ve Tekel Bakanlığına getiren Türkeş faşistleri, bu bakanlığa bağlı fabrikalarda baskı uygulamak için, devlet güçlerinin arkasına sığınmaya bile gerek duymamaktadırlar. Kendileri bizzat ortaya çıkıp işçilere tehditler yağdırıyorlar.

Diyarbakır halkı bu faşist baskılar karşısında yılmamaktadır. Türkeş, bütün çabalarına rağmen Diyarbakır'da bir türlü güçlenemiyor. "Kürtleri Türkiye'den süreceğim" diyen Türkeş'in iki yıldan bu yana Diyarbakır'a giremediği hatırlardadır. Diyarbakır'ın emekçi halkı şehrine Türkeş'in ayak basmasına bile izin vermiyor. Faşistlerin işsizleri işe yerleştirme vaadiyle kandırma çabaları da hep boşa çıkıyor. Yoksul Diyarbakır halkının içinden hemen hemen hiç kimse, faşistlerin zulmüne alet olmaya yanaşmamaktadır.

Öğrencileri sokağa atmak, işçileri tehdit etmek de Türkeş faşistlerine Diyarbakır'da güç kazandıramayacaktır. Çünkü Kürt halkı düşmanlarını artık tanımaktadır. Yüzyıllardan beri Doğu Anadolunun taşında toprağında hüküm süren Nemrut zulmünün bugünkü uygulayıcıları, bir ayağını emperyalizme, diğer ayağını orta çağın kahpe karanlıklarına dayamış olan Demirel-Türkeş'lerdir.

HASAN KIZILKAYA'NIN ANISINA

Geçtiğimiz günlerde Ümraniye gecekondu halkıyla birlikte polis saldırısına karşı direnirken şehit düşen Hasan Kızılkaya'nın anısına yazılan bir mektubu yayınlıyoruz.

Hasan Arkadaşla Edebiyat Fakültesi'ne aynı yıl, 1974'de kaydolmuştuk. Okulda ilk tanıştığım devrimcilerdendi. O zamanlar gençliğin mücadelesi yeni bir yükselişin eşiğindeyde. Hasan arkadaş, okuldaki ve çevredeki faşist saldırılara karşı mücadelenin önünde yer aldı.

Hasan arkadaşı bir yıl sonra gördüğümde, iki süper devlete karşı mücadele konusunda olumlu bir tavır almıştı. Devrimci fikirleri öğrenmek için ciddi bir şekilde okuyor ve canlı tartışmalara girişiyordu. O, revizyonizmden kaynaklanan önyargıları yıkmak için, hem kendi içinde hem de çevresinde, proleter devrimci harekete karşı düşmanlıkla mücadele ediyordu.

Tekke şeflerinin körüklediği AYDINLIK düşmanlığına saldırmayan Hasan arkadaşın bizimle yakın ve samimi ilişkileri vardı. Devrim için mücadele eden herkesle birleşmeye çaba gösterirdi. Grupçuluğa ve devrimciler arasında düşmanca tutumlara karşı çıkardı. Üçlü Blok'un tabanındaki birçok devrimci gibi dürüst, mütevazi bir tutumla gerçeği aramaya devam etti.

Eğer yaşasaydı, Proletarya Hareketi saflarında yerini alacağına emindim.

Hasan arkadaşın fedakarlığını, alçak gönüllü tutumlarını, mücadelesine ve devrimcilerin birliğine olan inancını her zaman hatırlayacağım.

Meriç Özeller

FAŞİSTLER EDİRNE'DE BİR DEVRİMCİYİ DAHA KATLETTİ

Edirne Eğitim Enstitüsü'nde yuvalanan faşistler, halka ve devrimcilere karşı saldırılarını sürdürmektedirler.

Faşistler bu yılın başlarında, bir şoförü ensesinden kurşunlayarak öldürmüşlerdi. Faşist katiller yakalanmayınca, daha da cesaretlendiler. Saldırılarını arttırdılar.

Edirne halkı bu cinayetin acısını yüreğinde duyarken, faşistler 30 Ağustos günü bir devrimciyi daha şehit ettiler. Pusu kuran faşistler, üç devrimciyi kurşun yağmuruna tutup Ahmet Erikli arkadaşı sırtından vurarak öldürdüler.

Ahmet arkadaşı öldüren faşist katil, Eğitim Enstitüsü öğrencisi Osman İnci'dir. Kendisiyle birlikte saldıran faşistlerin adları Mehmet İncesu, Ali Asker Porun, Hüseyin Akpınar ve Nazım Güven'dir.

Olaydan iki gün sonra yakalanan ve Ahmet'in yanındaki arkadaşlar tarafından teşhis edilen iki faşisti savcılık, alelacele delil yetersizliğinden serbest bırakmıştır. Savcının bu tutumunu halk tepkiyle karşılamıştır.

Ahmet arkadaş çevresindeki bütün devrimciler tarafından seviliyordu. Azimli, alçakgönüllü ve fedakardı.

Faşist katilleri ve revizyonist sahtekarları şiddetle kınıyoruz.

Ahmet Erikli arkadaşın katilleri bulunmalıdır!

Edirneli Devrimciler

KIRIKKALE MKE İŞÇİLERİ TÜRK-METAL'İN OYUNLARINI BOZACAKTIR

Makina Kimya Endüstrisi Kırıkkale fabrikalarında çalışan onbin işçi adına imzalanacak olan 1977-1978 dönem toplu iş sözleşmesi görüşmeleri 1 Ocak1977 tarihinde başlamıştı. Taraflar şöyle idi:

1-Makina Kimya Endüstrisi Kurumu (MKE) adına: MESS,

2- Mühimmat, Top, Çelik, Pirinç fabrikalarını kapsayan 7000 işçi adına: B.Türkiye Yeni Metal-İş sendikası,

3-Silah, Çelik Çekme, Boru, Bölge, Hurdalık, Kuvvet Merkezi fabrikalarını kapsayan 2500 işçi adına: Türk Metal Sendikası,

4-Barut fabrikasını kapsayan 670 işçi adına MİSK'e bağlı Barut-İş ve Türk-İş'e bağlı Petrol-İş sendikaları. Ancak bu fabrikada yetki, bu iki sendika arasında ortada bulunmaktadır.

1 Ocak 1977 tarihinde başlayan toplu sözleşme görüşmelerinde MESS'in uzlaşmaz tutumu nedeniyle Ağustos ayına kadar anlaşma sağlanamadı. Daha sonra Uzlaştırma Kuruluna başvuruldu. Uzlaştırma Kurulunda Türkiye Yeni Metal-İş sendikasının tayin ettiği hakem ve tarafsız hakem 11-11 TL zammı kabul ettiler. Türk Metal sendikasının tayin ettiği hakem 10-10 TL sözde tarafsız hakem Kurt Karaca 7.50-7.50 TL, MESS avukatı ise 6-6.50 TL zam önerdiler ve böylece anlaşma sağlanamadı.

Yeni Metal Uzlaştırma Kurulunun kararına uydu. İşveren bu karara uymayınca taraflar grev ve lokavt kararı aldılar. Daha sonra Bakanlar Kurulu "milli güvenliği zedelediği" gerekçesiyle grevi erteledi.

Kısa bir süre sonra Türk Metal sendikasıyla MESS anlaşmaya vardılar. Türk Metal sendikası böylece işçi düşmanı ve faşist yüzünü bir kez daha gösterdi. Bu sendika, 1973-74 döneminde Kırıkkale'de MKE'de yetkili tek sendika olduğu halde, birinci yıl 100 kuruş, ikinci yıl 110 kuruş zam almıştı. Böylece işçiyi satmıştı. 1975-76 döneminde ise, Yeni Metal-İş sendikası ile rekabet halinde olduğu için onunla aynı haklara imza atmak zorunda kaldı. Böylece 3.50-3.75 TLlık ücret zammı elde edilmişti. Türk Metal sendikası bu dönem ise, grev kararının alınması üzerine, var olan potansiyeli dağıtmak ve işçilerin birliğini baltalamak için MESS'le sözleşmeyi imzalamıştır. İmzalanan sözleşmeyle işçiler şu şekilde satılmıştır:

Günümüzün ağır yaşam koşullarına rağmen iki yıl için 16 TLya imza atılmıştır. Yani işçilere birinci yıl 8 TL, ikinci yıl 8 TL ücret zammı verilecektir.

Sözleşme metninin bir Maddesine göre, bir maaş tutarında kârdan yararlanma avansı verilecektir. Böylece işçiler yeni haklar kazanmak için başlattıkları 12 günlük direnişin sonucunda avansla avutuldular.

Türk Metal Sendikası bunlarla da kalmıyor. İşçiden yüzde 2, işverenden yüzde 3 kesilerek toplanan paralarla işçilerin yeni açılacak fabrikalara ortak yapılacağı aldatmacasına da imzasını atıyor. İşçi fabrikaya ortak olacakmış! Ne ortaklığı! Hayat pahalılığı bir yılda yüzde 30 artarken ücretlerimizi 8 TL yükseltip bizi sefalete sürükleyen patronlar mı, bizi fabrikaya ortak edecek? Türk Metal sendikasının imzasını bastığı bu yeni oyunun altında yatan şu:kredi bulması zorlaşmış MC'nin "ağır sanayi hamlesi"ne, işçilerin sırtından kredi kapısı açmak. Yani "işçiyi fabrikaya ortak etmek" palavrasının anlamı, işçilerin elindeki son kuruşları da bu yolla cebe indirmek oluyor.

Toplu sözleşmenin diğer önemli bir maddesi, Yeni Metal'in yetkili olduğu yerlerdeki Türk Metal üyesi işçilerin de aynı haklardan yararlanacağı maddesidir. Bu maddeyle, patronlar "yetkili sendika" kavramını ortadan kaldırarak, her sendikanın işyerlerindeki üyesi için toplu sözleşme yapmasına kapısını açmışlardır. Bir sendika bir işyerinde yetkili olduğu halde, o işyerindeki bazı işçiler başka sendikanın toplu sözleşmesinden yararlanıyor. Bu nerede görülmüştür?

MESS patronları bunu faşist sendikaları yaşatmak ve güçlendirmek için yapıyorlar. Tabii böylece işçiler birçok sendikaya bölünerek parçalanıyor ve patronlar karşısında güçsüz düşürülüyor.

Hayat şartlarının ağırlığı karşısında zor durumda bulunan işçiler şimdi bu sözleşmeyle iyice huzursuz olmaktadırlar. Kırıkkale işçisi bu zor günlerin üstesinden gelecek birlik ve beraberliğini pekiştirecektir.

Kırıkkale'den bir grup devrimci işçi

ESKİŞEHİR'DE PANCAR ÜRETİCİLERİNİN DİRENİŞİ

Pancar üreticileri MC hükümetinin pancar taban fiyatını 62 kuruş olarak tesbit etmesini protesto ettiler. Üreticiler özellikle Adapazarı ve Eskişehir'de seslerini yükselttiler. Şimdi Adapazarı'nda bir miting yapmaya hazırlanıyorlar. Eskişehir'e bağlı 100 kadar köyde de pancar sökmeme direnişi oldu. Direniş yapan üreticilerle Eskişehir'in Doğançayır köyünde görüşen muhabirlerimizin köylülerle yaptıkları konuşmaları ve izlenimlerini sunuyoruz.

Doğançayır Hamidiye ilçesine 11 kilometre uzaklıkta, 550 haneli verimli topraklara sahip bir köy. Köylülerin çoğunun 25-50 dönüm arası toprağı var ve hepsi pancar ekiyorlar.

Pancar üreticilerinin büyük kısmını az topraklı köylüler meydana getiriyor. Pancarın bütün sıkıntısı da onların üzerinde. Ne var ki küçük üreticilerin bütün bu çilelerin karşılığını kazanabildikleri da ha görülmedi. Hükümet, Şeker Şirketi, Şekerbank, Pankobirlik (Pancar Kooperatifleri Birliği), Ziraat Odaları hepsi köylünün alınterine el koyuyorlar.

Şeker Şirketi, köylüleri 1939'lardan kalma bir kanunla kendine bağlamış. Bu kanunun esası şudur: Pancar yetiştirildiği andan itibaren şirketindir ve köylüler hiçbir hak iddia edemezler. Bir köylü bu konuda şunları anlattı: "Pancar üreticisinin ağası Şeker Şirketi'dir. Bizim köye gelen kimse pancar ekmeye mecburdur. Pancar ektiğinde de şirketin adamları önüne sözleşmeyi dayarlar. Bütün köylüler anlaşmayı okumadan imzalamaya zorlanır. Bu nasıl iştir? Biz ekeriz, biz biçeriz, gene de pancar, şirketin sayılır. Şirket faizle para, borçla tarım aleti, tohumluk vererek, ürünün karşılığını ve avansları zamanında ödemeyerek seni kendine iyice bağlar."

Köylüler bize karşılaştıkları baskıları şöyle anlattılar: "Bir kere mazot olsun, sulamada kullanılan fırıldaklı tabancalar, diğer tesisat olsun çok pahalıdır. Fiyatları da günden güne artıyor. Çoğumuzun pancara karşılık aldığı para bittiğinden gene şirketten para istemek zorunda kalırız. Şirket yüzde 25 faizli parayı da bin bir zorlukla verir. Aslında şirketin bize üç kere avans vermesi gerekir. Şirketin sözleşmesinde böyle yazılıdır. Ama hiç bir yıl üçünü birden aldığımız pek olmadı.

"Sökümden sonra pancarı römorklarla kantarlara taşırız. Bazan günlerce sıra bekledikten sonra teslim edebiliriz. İmtiyazlılar, büyük topraklılar sıra beklemeden önümüze geçip işlerini kısa zamanda bitirirler. Sıramız geldiğinde römorkumuzu pancarla birlikte tartarlar. Yüzde 5-10 civarında çamur için eksiltme yaparlar. Kuyruk kısımların - dan şeker çıkmıyor diye yüzde 5-10 da onun için düşürürler. Bu kısımlardan küspe yapılıyor. Pancarın ağırlığından düşdüklerine göre küspeyi bize bedava vermeleri gerekirken onun da kilosunu 180 kuruşa satarlar."

Köylüler, çamur farkı, fire farkı adı altında gelişi güzel yapılan kesintilere karşı çıkıyorlar. Doğançayır köylüleri birleşip pancarlarından çamur farkı kesilmesine karşı direnmişler. Şimdi buna izin vermiyorlar. Pancar üreticilerinin derdi bunun la da bitmiyor. Gene köylülerden dinleyelim:

"Bugüne kadar, tesbit edilen taban fiyatları hep düşük oldu. Büyük toprak sahipleri bundan zarar görmez. Paramızı ancak 6 ay sonra alabiliyoruz. Pankobirlik Ziraat Odaları da şirketle işbirliği halindedirler. Pankobirlik bizim hisselerimizle kurulduğu halde bize kâr dağıtmadığı gibi, toprak ağalarına her türlü kolaylığı sağlayıp bizi borca batırıyor."

Üreticilere direnişe nasıl başladıklarını, taleplerini ve direnişin bitiş sebeplerini sorduk. Köylülerden Hasan Özerdoğan sözü aldı: "Bu sene pancarın taban fiyatını yüzde 16'lık (yani 100 kiloda 16 kilo şeker veren) pancar için 62 kuruş olarak tespit ettiler. Geçen sene bu 58 kuruştu. Bir de kilo başına 10 kuruş 20 santim pirim verirlerdi. Bu sene onu 6 kuruşa indirdiler. Yani 4 kuruş 20 santim bir iniş oldu. Sonuç olarak biz bu sene kilo başına 20 kuruş zarara giriyoruz. Bu durum karşısında bizim köyde toplanıp bu işin olamayacağına karar verdik. 'Pancarları sökmeyelim' diye karar aldık. Arkadaşlar köy köy dolaşıp kararımızı diğer köylere de anlattılar. Alpu'dan da aynı karar çıktı. Seyitgazi, Mahmudiye, Hamidiye, Çifteler, Sivrihisar ve Bozan'a bağlı 100 kadar köy 28 Ağustos günü söküm yapmama direnişine geçtik."

Yavuz Koyun da şunları anlattı: "Alpu ve Hamidiye'deki kantarları köylüler işgal ettik. Sabah sekizden akşam beşe kadar 20 traktör her gün gidip orada nöbet tuttuk. Taleplerimizi de şöyle sıraladık.

1- Şeker Şirketi ile yapılan sözleşmenin tek taraflı olmasına karşıyız. Taban fiyatı, avans, fire gibi meselelerde köylülerin fikri alınmalıdır.
2- Taban fiyatları en az 100 kuruş olmalıdır.
3- Bütün avanslarımız zamanında verilmelidir.
4- Sulama işinde şirketle yapılan sözleşmeye göre 3-4 dekara 10 fırıldaklı tabanca ile sulama yapılması gerektiği halde biz ancak 3-4 tane ile yapabiliyoruz. Sulamada sözleşme uygulanmalıdır.
5- Pancar paraları zamanında ödenmelidir. Bu taleplerimizi pankartlara yazdık, tarlalarda kantarların başında taleplerimizi tartıştık. Bir de miting yapmaya karar verdik. Ama Eskişehir valiliği bizi oyalayıp duruyor."

50 yaşlarındaki Ali Kocakaya sözlerine "4 dekar pancarım var" diye başladı. "MC'nin verdiği fiyat gülünç. Bu haliyle MC bize şunu öğretiyor: Köylülerin birleşmesi, hakkını araması lazım. Biz direnişimizde haklıyız."

Yavuz Koyun, direnişin bitiş nedenlerini de şöyle anlattı: "Önce 15 günlük bir uyarı direnişi yapmak kararındaydık. Şeker Şirketi ve Pankobirlik, köylüleri tohum, zirai alet vermemekle, Hamidiye kantarını kapatıp köylüyü Eskişehir kantarına göndermekle, Kasım'a kadar söküm yaptırmamakla tehdit ettiler. Direnişi bitirmemizi istediler. Jandarma Alpu'da Hüseyin Demirtaş adlı bir köylüyle emekli bir öğretmeni karakola çekip dövdü. 5 Eylül günü direniş bitti. Ama mücadelemiz boşa gitmedi. Köylülerin birliği sağlanırsa nasıl bir güç yaratacağını gördük. Adapazarı'ndaki mitinge katılacağız ve mücadelemize devam edeceğiz."

Köylülere veda edip ayrılırken, bizi yine köylerine beklediklerini söylediler. Sorunlarını mücadelelerini ve bundan sonra da mücadeleye devam edeceklerini, bütün halka duyurmamızı istediler.

DENİZLİ, ÇİVRİL ve ÇAL'DAN 1147 HAŞHAŞ ÜRETİCİSİNİN PROTESTOSU

Biz aşağıda imzaları bulunan Çivril, Çal ve Denizli çevresinden haşhaş üreticileriyiz. Zamların ve hayat pahalılığının biz yoksul köylüler için dayanılmaz hale geldiği bu şartlarda HAŞHAŞ taban fiatının geçen yılkinin aynısı olarak tespit edilmesini protesto ediyoruz.

1- Haşhaş, bölgemizin temel geçim kaynağıdır. Haşhaş ekimine önem verilmeli, köylü desteklenmelidir. Ekim üzerindeki sınırlamanın ve baskının kalkmasını istiyoruz. Kendi toprağımızda ne ekeceğimize kimse karışamaz.

2- Haşhaş üzerindeki sömürüye son verilmelidir. Aracı ve tefeci kaldırılmalıdır. Haşhaş tohumu da kapçığı ile birlikte bütün olarak TMO tarafından alınmalıdır.

3- Üründe yazlık-güzlük ayırımı kalkmalıdır. Kalite tespitindeki adaletsizliklere son verilmelidir. Tespitte köylü temsilcileri de bulunmalıdır."

1147 üretici imzası

KISA DÜNYA HABERLERİ

SRİ LANKA

Sri Lanka hükümeti, kendilerine sendikacı süsü veren iki Rus casusunu istenmeyen kişi ilan etmiş ve kendilerine 24 saat içinde Sri Lanka'yı terketmelerini bildirmiştir. Sri Lanka Milli Savunma Bakanlığının bir yetkilisi, alınan tedbirin bir güvenlik tedbiri olduğunu, söz konusu kişilerin ülkenin içişlerine karıştıklarını açıklamıştır.

İRAN

Ayandegan gazetesi geçen hafta içinde yayınladığı bir makalede, Rus sosyal-emperyalistlerinin, Ortadoğu ülkelerinin petrolünden ve doğal gazından vurdukları vurgunu açıklamaktadır. Gazete şunları yazmaktadır: "Sovyetler Birliği, bir yandan İran'ın doğal gazını kendi sanayi merkezlerine sevketmekte ve tüketmektedir. Beri yandan ülkesinin Avrupa kesiminde bulunan doğal gazı Doğu Avrupa ve Batı Avrupa ülkelerine satmaktadır. Sovyetler Birliği bu alışverişten büyük kârlar vurmaktadır. Bu ticaret çok tatlı gelmiş olacak ki, Sovyetler Birliği şimdi de İran'dan ham petrol satın almak istemektedir. Şimdilik petrol kaynakları bakımından kendi kendine yeterli durumda olan Sovyetler Birliği'nin bu talebinin anlamı açıktır: O, çokı doğal gazda yaptığı gibi İran'ın pe rolünü Doğu Avrupa ülkelerine satara. kâr etmeyi amaçlamaktadır."

BATI ALMANYA

Federal Almanya Cumhuriyeti Milli Savunma Komisyonu başkanı Verner, bir Japon gazetecisine verdiği demeçte şunları belirtmiştir: "Sovyetler Birliği'nin dış siyasetinin baş hedefi Batı Avrupa'ya hakim olmaktır. Sovyetler Birliği'nin gücünü abartmanın bir gereği yoktur."

Verner, batının her alanda gerilemeyi bir kenara bırakıp, kararlı davranması gerektiğini söylemiş ve "Avrupa Güvenlik Konferansından bu yana Avrupa'da durumun, daha da güvenilmez bir hale geldiğini" söylemiştir.

Federal Almanya Dış İşleri Bakanı Genscher, Tübingen kentindeki Güney Doğu Asya Kültür Haftasının açılışında yaptığı konuşmada, hegemonya ve nüfuz bölgeleri kurma politikasının artık geleceğinin olmadığını belirtmiş ve Almanya'nın kalkınmakta olan ülkelerin bağımsızlık ve kendi kaderini tayin etme taleplerini desteklediğini açıklamıştır. Eşit ilişkiler ve eşit hakların, siyasi olduğu kadar iktisadi bakımdan da geçerli olmasını isteyen Almanya Dış İşleri Bakanı, bunun için eski sömürgecilik döneminden kalma iş bölümünün de ortadan kalkması gerektiğini belirtmiştir.

HONOLULU

Honolulu'da yapılan Dünya 6. Psikiyatri Kongresinde kabul edilen bir kararla, Psikiyatri bilimini siyasi amaçlar için kullanan Sovyet Rusya mahkum edilmiştir. Kınama kararında, Sovyetler Birliği'nin psikiyatri'yi sistematik bir şekilde muhalefet hareketini ezmek için kullandığı ve dünyada bu gibi olayları incelemek için bir komite kurulması gerektiği belirtilmiştir. Karar, 88'e karşı 90 oyla kabul edilmiştir. 66'ya karşı 121 oyla kabul edilen başka bir kararda da, psikiyatri biliminin amaç dışında ve başkalarının düşüncelerini yoketmek için kullanımı protesto ve reddetilmiştir. Bu karar da, adını vermeden açıkça Rusya'yı hedef almaktadır. Nitekim, Rus temsilcisi, her iki karar aleyhinde oy kullanmış ve kendilerine "iftira edildiğini" öne sürmüştür. Bilindiği gibi Sovyet Sosyal emperyalistleri, bütün Rusya çapında kurdukları ve Sovyet gizli polisi KGB nin yönettiği psikiyatri kliniklerinde, binlerce siyasi tutukluya işkence yapmaktadırlar. Sosyal-emperyalistlerin politikasına karşı çıkan Sovyet vatandaşları, tutuklandıklarında soluğu her biri birer işkencehane olan bu kliniklerde almaktadırlar. Rusların bu işkenceleri, bütün dünyanın nefretini toplamıştır.

DİKERDEM Mendereslerin Kıbrıs Danışmanlığından Brejnev'in Barış Derneğinin başına

Mahmut Dikerdem, geçtiğimiz Nisan ayında, Brejnev'in kurdurduğu "Barış Derneği"nin başına geçerken, aynı günlerde Günaydın gazetesine de bir yazı dizisi vermişti. Dizinin adı "Kıbrıs Dosyası". Dikerdem, emekli bir büyükelçi. 1955-1957 yılları arasında Dışişleri Bakanlığı Ortadoğu ve Kıbrıs Dairesi Genel Müdürlüğü görevinde bulunmuş. Türkiye'nin Kıbrıs siyasetinde sorumluluklar üstlenmiş. Dikerdem, Günaydın'da anılarını anlatıyor.

Şimdi, Dikerdem'in hemen aynı günlerde bir yandan Rus sosyal-emperyalistlerinin borusunu öttürürken, bir yandan da Amerikancı, şoven geçmişini nasıl dile getirdiğini "Kıbrış Dosyası"ndan izleyelim.

4 Nisan 1977 tarihli Günaydın. Dikerdem Fatin Rüştü Zorlu'yu anlatıyor: "Başından sonuna kadar Kıbrıs meselesini başarı ile sürdüren Fatin Rüştü Zorlu. ...Ne yazık ki Zorlu 27 Mayıs İhtilalinden sonra kurulan Yassıada Mahkemesinde idama mahkum edilecek ve daha sonra da bu hizmetlerinin karşılığını kellesiyle ödeyecekti."

Dikerdem'in göklere çıkardığı Fatin Rüştü Zorlu, adı dünyada "Mister yüzde beş"e çıkmış bir Amerikan uşağıdır. Bayar-Mendereslerin Dışişleri Bakanıdır. Dikerdem'in sözünü ettiği hizmetlere gelince Bandung Konferansında ABD emperyalistlerinin avukatlığını yapmak, bloksuz ülkelere karşı düşmanlık, Amerika'yla yapılan birçok ikili anlaşmanın altına imza atmak. Dikerdem eski efendisini överken Bayar-Mendereslerin faşist saltanatını deviren 27 Mayıs'a saldırmayı da ihmal etmiyor.

Dikerdem, 1955-1957 yılları arasında Kıbrıs Dairesi Başkanıdır. O sıralarda Rumlar İngiliz emperyalistlerine karşı "Bağımsız ve üslerden arınmış bir Kıbrıs" şiarı ile mücadeleye atılmışlardır. Türkiye ise o sırada Kıbrıs'ta İngiliz emperyalizminin sömürgeciliğini desteklemektedir. İşte Dikerdem bu siyasetin baş uygulayıcılarındandır.

Dikerdem, Kıbrıs'a müdahalenin hararetli bir savunucusu, azgın bir şovendir. 13 Nisan 1977 tarihli Günaydın'dan izleyelim: "Türkiye bu hakkı kullanmadı. Yani askeri müdahalede bulunmadı. Oysa 3 000 kişilik bir kuvvetle Kıbrıs meselesini kökünden çözmek, 1963 Aralık ayında pekala mümkündü."

Dikerdem öyle bir "Barış Derneği"nin başkanıdır ki, bir elini Moskova'ya uzatırken bir eli ile de fethedilecek topraklar olarak komşu Kıbrıs'ı göstermektedir. Nitekim o, 1964'lerden sonra Kıbrıs'ı bağımsız bir devlet olarak görmediğini anılarında döne döne yazmaktadır. Dikerdem, 1974'deki Türk askerf müdahalesini "Barış Harekatı" olarak göklere çıkarmakta, hatta bunun geç kaldığını söylemektedir.

İşte bugün 1 Eylül'lerde çıkıp "barış, yumuşama, Helsinki ruhu" nutukları atan Dikerdem'in özgeçmişinin kısa bir özeti. O zamandan beri Dikerdem'in düşünceleri mi değişmiştir? Değişmediğini anılarında bizzat açıklıyor. Düşünce ve siyaset gene şovenizm ve fetihçiliktir. Ancak bugün dünyamızda ve bölgemizde bu siyasetin şampiyonu artık Sovyet sosyal-emperyalistleridir. Dolayısıyla artık Dikerdem'ler ancak sosyal-emperyalistlerin aleti olarak fetihçilik siyasetini sürdürebilirler. Kafa aynı kafa, değişen sadece efendinin adıdır. Dikerdem bugün ister Bayar-Mendereslerin devamı olan Demirel-Türkeşlerin adamı olsun, isterse Brejnev tarafından tayin edilmiş olsun, farketmez. Bugün kim ki Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs arasında düşmanlık körüklüyor, Yeni Çarların hizmetindedir.

Bugün sosyal-emperyalist saldırganlığın bir de maskesi vardır: "Barış ve yumuşama". İşte Dikerdemlerin eski "hür dünya" maskesini çıkartarak taktıkları yeni maske budur. İşte "Barış Derneği" budur. Kıbrıs harekatı ne kadar barış harekatı ise, sahte Barış Derneği de o kadar barıştan yanadır.

Dikerdem, tam da Brejnev'in kurdurduğu "Barış Derneği"ne layık bir başkan. Tencere yuvarlanmış, kapağını bulmuş.

DİKERDEM HANGİ SÖZLERİNİ İNKAR EDİYOR

Dergimizin 124. sayısında sahte Barış Derneği Başkanı Mahmut Dikerdem'le yaptığımız bir görüşmenin özetini sunmuştuk. Gerek Mahmut Dikerdem'in, gerekse revizyonist kafadarlarının yayınımız üzerine ileri geri konuştuklarını öğrendik. Söylediklerinin özeti şudur: Dikerdem'in Halkın Sesi ile yaptığı görüşme 'özelmiş', özel bir görüşmeyi yayınlamakla dergimiz 'kötü niyetli' bir davranışta bulunmuş. Ayrıca Dikerdem, sözlerini yanlış yansıttığımızı, kendisine iftira ettiğimizi söylüyormuş. Revizyonistler dergimizi suçlamak ve bir kısım aydının kafasını karıştırmak için uygun bir fırsat yakaladıklarını sanmaktadırlar.

Söz konusu yayınımızdaki hata Dikerdem'i haksız yere suçlamak değil, tam tersine yeteri kadar teşhir etmemektir. Hiç bir bağımsızlık düşmanı, gerçek yüzünü gizlememizi bizden beklemesin. Dergimiz Sovyet sosyal-emperyalistlerinin maskeli-maskesiz bütün hizmetkarlarını halka tanıtmaya devam edecektir. Ülkenin, halkın ve devrimin menfaatlerinin emrettiği görev budur.

Gelelim itirazlara: "Özel miydi, genel miydi?" Bu mudur meselenin özü? Hayır. Dikerdem dergimizin 124. sayısında yer alan sözleri söylemiş midir, söylememiş midir? Yani, Rus uşağı fikirleri benimsiyor mu, benimsemiyor mu? İşte meselenin özü, üzerinde durulması gereken biricik yönü budur.

Bir kere daha açıkça yazıyoruz. Dikerdem, başında bulunduğu sahte Barış Derneği'nin, merkezi Moskova'da bulunan "Dünya Barış Konseyi"ne parelel çalıştığını söylemiştir. "Bazı formalite engelleri yüzünden direkt bağları olmadığını, fakat çalışmanın muhtevasının aynı paralelde olduğunu" söylemiştir. İçinde yer aldığı "Barış Hareketi"nin temel direğini Rusya'nın oluşturduğunu söylemiştir. Helsinki görüşmelerinin Rusya'nın silahlanmasını "meşrulaştırmak için kullanıldığını" söylemiştir. Saldırgan emperyalistlere karşı silahlanmamız gerektiği fikrine karşı olduğunu söylemiştir. Kaldı ki Dikerdem sahte Barış Derneği toplantılarında bütün bu fikirlerini açıkça da savunmuştur. Derneği ise İGD'lilerin "Yaşasın Rusya" diye bağırdığı "şenlikler" düzenlemiştir.

Dikerdem, bize söylediği sözlerden hangisini söylemediğini iddia ediyorsa derhal düzeltmeye hazırız. Hatta söylediği halde şimdi hangi fikrinden vazgeçtiyse bunu da bütün halka açıklamaya hazırız. Kim olursa olsun bir kimsenin Rusya'ya hizmeti reddetmesi en başta bizi sevindirir.

Dikerdem'in ve revizyonistlerin dedikodularını ciddiye alanlara da söyleyeceklerimiz var. "Görüşme geneldi, özeldi" gibi tartışmalarının gölgesine saklanarak kimse esas mesele hakkındaki tutumunu örtbas edemez. Yüreğinde yurt sevgisi taşıyan her aydın kendine bazı sorular sormak zorundadır: Enis Coşkun ve Mahmut Dikerdem gibi Rusya'ya hizmet ettikleri belgelerle, bizzat kendi sözleriyle kanıtlanmış kişilerin peşine mi takılıyorum, yoksa bunları halka tanıtmak için mi çaba harcıyorum? Rus tanklarının gürültüsünü ninni diye dinlemeyi mi tercih ediyorum, yoksa bu en azgın savaş kışkırtıcısına karşı mı çıkıyorum? Türkiye'yi Rusya'nın savaş arabasına bağlamaya çalışanlara karşı mücadele mi ediyorum yoksa bir Rusya gezisi, kitabımın Rusça basılması, Yeni Çarların bol bol dağıttığı madalyalardan birini kapmak gibi hesaplarla yurtseverlik görevlerine yan mı çiziyorum? Yani bir Mizancı Murat mıyım, yoksa bir Hasan Tahsin mi?

Bir dönem ilericilik yaptıktan sonra, yükselen emperyalistin önünde diz çöken Mizancı Murat çizgisini, Türkiye aydını paramparça edecektir.

Rusya'nın MHP faşistleriyle muhabbeti artıyor

Türkeş'in Bakanları sosyal-emperyalistlerle ve Doğu Avrupa'daki revizyonistlerle "dostluğu" dillerinden düşürmüyor. MHP'li Ticaret Bakanı Agah Oktay Güner, Türkiye'nin Rusya'da fuarlar açacağını müjdeliyor(!) (Tercüman, 3 Eylül 1977) Arkasından Çek Başbakan yardımcısını Türkiye'ye davet ediyor ve "yararlı" görüşmeler yaptığını söylüyor.

Türkeş faşistlerinin sosyal-emperyalistlerle muhabbeti gittikçe artmaktadır. Çekoslovakya'dan sonra sıra Bulgaristan'a geldi. Ağâh Oktay Güner Bulgaristan'a giderek Başbakan Todorov'la da görüştü. Güner ne kadar "samimi" görüşmeler yaptığından dem vururken Bulgar revizyonistleri de Demirel-Türkeşlere duydukları hayranlığı gizleyemiyorlar MHP'nin Hergün gazetesinin övünerek verdiği habere göre Todorov, Ticaret Bakanı Güner'le yaptığı görüşmede "Türkiye'nin, sahip olduğu ekonomik potansiyeli değerlendirme yolundaki başarılı gayretlerini hayranlıkla takip ediyoruz" diyor. (Hergün, 6 Eylül 1977)

Türkeş'in Bakanı bu kadar gayret gösterdikten sonra, artık Moskova Radyosu'nun programlarına çıkmaya hak kazanmıştır. Moskova Radyosu 22 Ağustos tarihli yayınında Ağah Oktay Güner'in İzmir Fuarının açılışı dolayısıyla yaptığı konuşma hakkında şunları söylemektedir: "Türkiye Ticaret Bakanı Oktay Güner, İzmir Enternasyonal Fuarının açılışı münasebetiyle TASS ajansıyla yaptığı mülakatta, Sovyetler Birliği ile geniş kapsamlı ilişkilerin gelişmesinin Türkiye'nin çıkarlarına uygun olduğunu belirtti. Her iki ülkenin yararlı ticari ilişkilerin gelişmesi için büyük potansiyel olanaklarına sahip olduklarını belirtti. Sovyetler Birliği ile Türkiye'nin coğrafi yakınlığı da dostluk ve karşılıklı anlayış ilkeleri esasında ilişkilerin genişletilmesine yardım eder."

MHP'lilerin Turan dergisi ise 9. sayısında, Halkın Sesi'nin "Türk birlikleri Kıbrıs'tan geri çekilmelidir" talebine saldırıyor.

Turan dergisi "Türk birlikleri Kıbrıs'tan geri çekilemez" dedikten sonra şöyle yazmaktadır: "Türk milleti dostlarını seçmesini bilir, sizden öğrenmeye muhtaç değildir. Halkın Sesi'nin iki süper devlet dediği ABD ve Rusya'ya karşı Türkiye bağımsızlığını korumaktadır... Yoksa iddia ettikleri gibi Türkiye bu iki devletten teknik ve ekonomik yardım aldığı için bağımlı mı oluyor?" (Turan, sayı 9, sayfa 6)

MHP'li dergi dostlarını iyi seçmiş. Her satırında Yunanistan'a ve Kıbrıs'a karşı düşmanlığını açığa vurduktan sonra, Amerika ve Rusya'nın "yardım" adı altında yurdumuzu yağma etmelerini savunuyor. Bugün Yunanistan'a ve Kıbrıs'a düşmanlık demek emperyalist uşaklığı demektir. Faşistlerin tutumu bunun bir kanıtıdır